

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 199

40e jaargang

28 juni 1997

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
97/C 199/01	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 17 april 1997 in zaak C-15/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunal de grande instance de Morlaix): EARL de Kerlast tegen Union régionale de coopératives agricoles (Unicopa), Coopérative du Trieux (Extra heffing op melk — Referentiehoeveelheid — Voorwaarden voor overgang — Tijdelijke overdracht — Stille vennootschap tussen producenten)	1
97/C 199/02	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 17 april 1997 in zaak C-90/95 P: H. De Compte tegen Europees Parlement (Ambtenaren — Besluit houdende erkenning van beroepsziekte — Intrekking van administratieve handeling — Gewettigd vertrouwen — Redelijke termijn — Hogere voorziening)	2
97/C 199/03	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 17 april 1997 in zaak C-138/95 P: Campo Ebro Industrial SA, Levantina Agrícola Industrial SA (LAISA) en Cerestar Ibérica SA tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Suiker — Toetreding van Koninkrijk Spanje — Aanpassing van suikerprijs — Isoglucoseproductie)	2
97/C 199/04	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 17 april 1997 in zaak C-147/95 (verzoek van de Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Dimossia Epicheirissi Ilektrismou (DEI) tegen E. Evrenopoulos (Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Gelijke behandeling — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag of van Richtlijn 79/7/EEG — Verzekeringsregeling van openbaar elektriciteitsbedrijf — Overlevingspensioenen — Protocol nr. 2 bij Verdrag betreffende de Europese Unie — Begrip rechtsvordering)	3
97/C 199/05	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 17 april 1997 in de gevoegde zaken C-274/95, C-275/95 en C-276/95 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Ludwig Wünsche & Co. tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Gemeen-schappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Aardappelzetmeel) . . .	3

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/06	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 17 april 1997 in zaak C-351/95 (verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht, München om een prejudiciële beslissing): S. Kadiman tegen Freistaat Bayern (Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Besluit van Associatieraad — Vrij verkeer van werknemers — Gezinslid van werknemer — Verlenging van verblijfsvergunning — Voorwaarden — Samenleving in gezinsverband — Legaal wonen gedurende drie jaar — Berekening in geval van onderbrekingen)	4
97/C 199/07	Arrest van het Hof van 22 april 1997 in zaak C-66/95 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Secretary of State for Social Security, ex parte E. Sutton (Richtlijn 79/7/EEG — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen op gebied van sociale zekerheid — Aansprakelijkheid van lidstaat wegens schending van Gemeenschapsrecht — Recht op rentevergoeding over achterstallige uitkeringen van sociale zekerheid)	4
97/C 199/08	Arrest van het Hof van 22 april 1997 in zaak C-180/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Arbeitsgericht Hamburg): N. Draehmpaehl tegen Urania Immobilienservice oHG (Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Richtlijn 76/207/EEG — Recht op schadevergoeding bij discriminatie ten aanzien van toegang tot arbeidsproces — Keuze van sancties door lidstaten — Binding van schadevergoeding aan maximum — Binding van gecumuleerde schadevergoedingen aan maximum)	5
97/C 199/09	Arrest van het Hof van 22 april 1997 in zaak C-310/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Tariefcommissie): Road Air BV tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (Associatie met landen en gebieden overzee — Invoer in de Gemeenschap van in een LGO in het vrije verkeer gebrachte goederen van oorsprong uit een derde land — Artikel 227, lid 3, EG-Verdrag — Vierde deel van het EG-Verdrag (artikelen 131 tot en met 136 bis) — Besluiten van de Raad 86/283/EEG, 91/110/EEG en 91/482/EEG)	6
97/C 199/10	Arrest van het Hof van 22 april 1997 in zaak C-395/95 P: Geotronics SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Phare-programma — Niet-openbare aanbestedingsprocedure — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — EER-overeenkomst — Oorsprong van producten — Discriminatie — Beroep tot schadevergoeding)	6
97/C 199/11	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 24 april 1997 in zaak C-39/96 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam): Koninklijke Vereniging ter Bevordering van de Belangen des Boekhandels tegen Free Record Shop BV, Free Record Shop Holding NV (Artikel 85 EG-Verdrag — Artikel 5 van Verordening nr. 17 van de Raad — Voorlopige geldigheid van vóór inwerkingtreding van Verordening nr. 17 gesloten overeenkomsten die bij de Commissie zijn aangemeld — Voorlopige geldigheid van na aanmelding gewijzigde overeenkomsten)	7
97/C 199/12	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 7 mei 1997 in de gevoegde zaken C-321/94, C-322/94, C-323/94 en C-324/94 (verzoeken van de Franse Cour de Cassation om een prejudiciële beslissing): strafzaken tegen J. Pistre e.a. (Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen — Artikelen 30 en 36 EG-Verdrag — Nationale wettelijke regeling betreffende gebruik van aanduiding „montagne” voor landbouwproducten en levensmiddelen)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/13	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 7 mei 1997 in zaak C-223/95 (verzoek van het Finanzgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): A. Moksel AG tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Landbouw — Restituties bij uitvoer — Uit voormalige DDR in Bondsrepubliek Duitsland onder doorvoerrregeling ingevoerde runderen — Invloed van Duitse eenwording op oorsprong en status van goederen in het vrije verkeer)	8
97/C 199/14	Arrest van het Hof van 15 mei 1997 in zaak C-250/95 (verzoek van de Luxemburgse Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Futura Participations SA, Singer tegen Administration des contributions (Artikel 52 EG-Verdrag — Vrijheid van vestiging van vennootschappen — Belasting op inkomsten van filiaal — Toerekening van inkomsten)	8
97/C 199/15	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 15 mei 1997 in zaak C-278/95 P: Siemens SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Steunmaatregelen van de staten — Algemene steunmaatregelen — Kwalificatie van de steunmaatregelen)	9
97/C 199/16	Arrest van het Hof van 15 mei 1997 in zaak C-355/95 P: Textilwerke Deggenndorf GmbH (TWD) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Steunmaatregelen van de staten — Beschikkingen van de Commissie op grond waarvan de uitbetaling van bepaalde steun moet worden opgeschort totdat eerdere, onrechtmatige steun is terugbetaald)	9
97/C 199/17	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 15 mei 1997 in zaak C-405/95 (verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing): Bioforce GmbH tegen Oberfinanzdirektion München (Gemeenschappelijk douanetarief — Post 3004 — Echinacea — Geneesmiddel)	9
97/C 199/18	Zaak C-146/97: Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	10
97/C 199/19	Zaak C-152/97: Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Milano, Sezione XII, van 24 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen AGAS (Abruzzi Gas Agas) SpA en Amministrazione Tributaria	10
97/C 199/20	Zaak C-158/97: Verzoek van het Staatsgerichtshof des Landes Hessen van 16 april 1997 om een prejudiciële beslissing op verzoek van volksvertegenwoordigers en gewezen volksvertegenwoordigers van de Hessische Landtag, Georg Badeck e.a., waarin 1. de Hessische Ministerpräsident, en 2. de Landesanwalt beim Staatsgerichtshof des Landes Hessen, interveniëerden	10
97/C 199/21	Zaak C-160/97: Beroep, op 25 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	11
97/C 199/22	Zaak C-168/97: Verzoek van de Divisional Court, High Court of Justice, Queen's Bench Division van 13 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen and the Secretary of State for Defence en T. Perkins	11
97/C 199/23	Zaak C-169/97: Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/24	Zaak C-170/97: Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	12
97/C 199/25	Zaak C-171/97: Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	13
97/C 199/26	Zaak C-172/97: Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen SIVU du plan d'eau de la Vallée du Lot en Sàrl Hydro-Réalisations	13
97/C 199/27	Zaak C-173/97: Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	14
97/C 199/28	Zaak C-174/97 P: Hogere voorziening, op 5 mei 1997 ingesteld door Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar) tegen het arrest, op 27 februari 1997 in zaak T-106/95 tussen Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek en La Poste, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde Kamer — uitgebreid)	14
97/C 199/29	Zaak C-175/97: Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	15
97/C 199/30	Zaak C-176/97: Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	16
97/C 199/31	Zaak C-177/97: Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	16
97/C 199/32	Zaak C-179/97: Beroep, op 12 mei 1997 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
97/C 199/33	Zaak C-183/97: Beroep, op 12 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	17
97/C 199/34	Zaak C-190/97: Beroep, op 16 mei 1997 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België	18
97/C 199/35	Doorhaling van zaak C-282/94	18
97/C 199/36	Doorhaling van zaak C-174/95	18
97/C 199/37	Doorhaling van zaak C-175/95	18

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/38	Doorhaling van zaak C-176/95	18
97/C 199/39	Doorhaling van zaak C-187/95	19
97/C 199/40	Doorhaling van zaak C-331/95	19
97/C 199/41	Doorhaling van zaak C-332/95	19
97/C 199/42	Doorhaling van zaak C-342/95	19
97/C 199/43	Doorhaling van zaak C-363/95	19
97/C 199/44	Doorhaling van zaak C-377/95	19
97/C 199/45	Doorhaling van zaak C-378/95	19
97/C 199/46	Doorhaling van zaak C-1/96 SA	19
97/C 199/47	Doorhaling van zaak C-6/96	20
97/C 199/48	Doorhaling van zaak C-7/96	20
97/C 199/49	Doorhaling van zaak C-24/96	20
97/C 199/50	Doorhaling van zaak C-25/96	20
97/C 199/51	Doorhaling van zaak C-34/96	20
97/C 199/52	Doorhaling van de gevoegde zaken C-165/96, C-166/96, C-167/96, C-168/96 en C-169/96	20
97/C 199/53	Doorhaling van zaak C-189/96	20
97/C 199/54	Doorhaling van zaak C-190/96	20
97/C 199/55	Doorhaling van zaak C-202/96	21
97/C 199/56	Doorhaling van zaak C-271/96	21
97/C 199/57	Doorhaling van zaak C-272/96	21
97/C 199/58	Doorhaling van zaak C-273/96	21
97/C 199/59	Doorhaling van zaak C-295/96	21
97/C 199/60	Doorhaling van zaak C-296/96	21

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

97/C 199/61	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 mei 1997 in zaak T-169/95: A. Quijano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Ziekteverlof — Medisch attest — Medische controlevisite — Conclusies in tegenspraak met medisch attest)	22
97/C 199/62	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 mei 1997 in zaak T-195/95: Guérin Automobiles tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Beroep tot schadevergoeding — Niet-ontvankelijkheid)	22
97/C 199/63	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 mei 1997 in de gevoegde zaken T-70/92 en T-71/92: Florimex BV en Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Beschikking tot afwijzing van klacht waarvan kennisgeving plaatsvond aan postbus van advocaat van klager — Berekening van beroepstermijn — Verenigbaarheid met artikel 2 van Verordening nr. 26 van heffing die bij externe aanvoerders wordt geïnd over bloemkwekerijproducten die worden geleverd aan op terrein van coöperatieve veilingvereniging gevestigde groothandelaren — Motivering)	22
97/C 199/64	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 mei 1997 in zaak T-77/94: Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Sepositie van klacht bij gebreke van antwoord van klagers binnen gestelde termijn — Verenigbaarheid met artikel 85, lid 1, EG-Verdrag van heffing die wordt geheven bij aanvoerders die overeenkomsten hebben gesloten inzake aanvoer van bloemkwekerijproducten aan op terrein van coöperatieve veilingvereniging gevestigde ondernemingen — Verenigbaarheid met artikel 85, lid 1, EG-Verdrag van exclusieve afnameverplichting die is aanvaard door sommige groothandelaren die dergelijke producten doorverkopen aan detailhandelaren in specifieke verkoopruimte op hetzelfde terrein — Discriminatie — Invloed op handel tussen lidstaten — Beoordeling in algemene kader van geheel van regelingen — Geen merkbare invloed)	23
97/C 199/65	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 14 maart 1997 in zaak T-25/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Bestreden beschikking ingetrokken in loop van geding — Afdoening zonder beslissing)	23
97/C 199/66	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 21 maart 1997 in zaak T-79/96 R: Camar Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Gemeenschappelijke marktordening — Bananen — Verzoek om voorlopige maatregelen — Verzoek om afgifte van invoercertificaten)	24
97/C 199/67	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 2 mei 1997 in zaak T-90/96: Automobiles Peugeot SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van niet-ontvankelijkheid)	24
97/C 199/68	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 26 maart 1997 in zaak T-119/96: X tegen Europees Parlement (Ambtenaren — Beroep tot nietigverklaring — Voorafgaande administratieve klacht — Exceptie van niet-ontvankelijkheid)	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/69	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 2 mei 1997 in zaak T-136/96: Automobiles Peugeot SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van niet-ontvankelijkheid)	25
97/C 199/70	Zaak T-106/97: Beroep, op 9 april 1997 ingesteld door CAS Succhi di Frutta SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	25
97/C 199/71	Zaak T-109/97: Beroep, op 11 april 1997 ingesteld door Molkerei Großbraunshain GmbH en Bene Nahrungsmittel GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	25
97/C 199/72	Zaak T-110/97: Beroep, op 14 april 1997 ingesteld door Kneissl Dachstein Sportartikel Aktiengesellschaft tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
97/C 199/73	Zaak T-112/97: Beroep, op 14 april 1997 ingesteld door Monsanto Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
97/C 199/74	Zaak T-113/97: Beroep, op 15 april 1997 ingesteld door P. Tomarchio tegen Europese Rekenkamer	28
97/C 199/75	Zaak T-114/97: Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door P. Keyaerts tegen Europese Commissie	29
97/C 199/76	Zaak T-121/97: Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door R. Ryan tegen Rekenkamer	29
97/C 199/77	Zaak T-122/97: Beroep, op 18 april 1997 ingesteld door Ferriera Lamifer SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
97/C 199/78	Zaak T-123/97: Beroep, op 18 april 1997 ingesteld door Salomon SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
97/C 199/79	Zaak T-125/97: Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Coca-Cola Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
97/C 199/80	Zaak T-126/97: Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Sonasa, Sociedade Nacional de Segurança Lda., tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
97/C 199/81	Zaak T-127/97: Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Coca-Cola Enterprises Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
97/C 199/82	Zaak T-130/97: Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Fallimento Nuova Sidercamuna SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
97/C 199/83	Zaak T-132/97: Beroep, op 24 april 1997 ingesteld door M. Collins tegen Comité van de regio's van de Europese Unie	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
97/C 199/84	Zaak T-134/97: Beroep, op 25 april 1997 ingesteld door Kesko Oy tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
97/C 199/85	Zaak T-142/97: Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door Eugénio Branco Lda. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
97/C 199/86	Zaak T-143/97: Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door G. M. van den Berg tegen Europese Gemeenschap	37
97/C 199/87	Zaak T-144/97: Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door C. de Keijzer tegen Europese Gemeenschap	38
97/C 199/88	Zaak T-145/97: Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door J. P. W. Vrencken tegen Europese Gemeenschap	38
97/C 199/89	Zaak T-146/97: Beroep, op 30 april 1997 ingesteld door J. M. M. Bakkers tegen Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
97/C 199/90	Zaak T-147/97: Beroep, op 30 april 1997 ingesteld door Champion Stationery Mfg Co. Ltd., Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd. en US Ring Binder Corporation tegen Raad van de Europese Unie	39
97/C 199/91	Zaak T-148/97: Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door D. T. Keeling tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	39
97/C 199/92	Doorhaling van zaak T-259/94	40
97/C 199/93	Doorhaling van zaak T-300/94	40
97/C 199/94	Doorhaling van zaak T-115/95	40
97/C 199/95	Doorhaling van zaak T-8/96	40

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 17 april 1997

in zaak C-15/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunal de grande instance de Morlaix): EARL de Kerlast tegen Union régionale de coopératives agricoles (Unicopa), Coopérative du Trieux ⁽¹⁾

(Extra heffing op melk — Referentiehoeveelheid — Voorwaarden voor overgang — Tijdelijke overdracht — Stille vennootschap tussen producenten)

(97/C 199/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-15/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Tribunal de grande instance de Morlaix (Frankrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen EARL de Kerlast en Union régionale de coopératives agricoles (Unicopa), Coopérative du Trieux, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 40, lid 3, van het EG-Verdrag en artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten (PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 10), en van de artikelen 3 bis, 7 en 12, onder c), van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 13), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: J. L. Murray, president van de Vierde Kamer, waarnemend voor de president van de Zesde Kamer, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier:

H. von Holstein, adjunct-griffier, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten, moet aldus worden uitgelegd, dat de oprichting van een vennootschap naar nationaal recht niet met verhuur kan worden gelijkgesteld, indien deze tot doel en ten gevolge heeft, dat door de enkele overdracht van de referentiehoeveelheden van een van de vennoten, zonder overgang van de gronden van het bedrijf waarbij zij horen, de marktwaarde van deze hoeveelheden ten gunste van enkele van de vennoten wordt verhandeld, zonder dat de vennoten, in hun hoedanigheid van producenten, voornemens zijn de bedrijfsactiviteit voort te zetten. Artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 857/84 kan evenmin van toepassing zijn op de oprichting van een dergelijke vorm van vennootschap, beschouwd als een middel om een nodige aanpassing op structuurgebied in de zin van artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984, tot stand te brengen.*
2. *Artikel 12, onder c), van Verordening (EEG) nr. 857/84 moet aldus worden uitgelegd, dat het in beginsel verplicht tot een daadwerkelijke persoonlijke overname van de productie.*
3. *Artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag verzet er zich niet tegen, dat een lidstaat toestaat, dat voor de uitoefening van een zuivelactiviteit gebruik wordt gemaakt van bepaalde vormen van vennootschappen naar nationaal recht, zoals de „GAEC partiel laitier”, terwijl hij gebruikmaking van andere vormen van vennootschappen, zoals „société en participation” ver-*

biedt, voorzover deze laatste productievormen zouden kunnen bevorderen die niet stroken met de communautaire regelgeving.

(¹) PB nr. C 54 van 4. 3. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 17 april 1997

in zaak C-90/95 P: H. De Compte tegen Europees Parlement (¹)

(Ambtenaren — Besluit houdende erkenning van beroepsziekte — Intrekking van administratieve handeling — Gewettigd vertrouwen — Redelijke termijn — Hogere voorziening)

(97/C 199/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-90/95 P, H. De Compte (advocaten: aanvankelijk E. Boigelot, later F. Pasetti Bombardella), betreffende hogere voorziening tegen het arrest, op 26 januari 1995 door het Gerecht van eerste aanleg gewezen in de gevoegde zaken T-90/91 en T-62/92, De Compte/Parlement (JurAmbt. 1995, blz. II-1), en strekkende tot vernietiging van dit arrest, behoudens voorzover het Parlement wordt veroordeeld om aan verzoeker bij wege van vergoeding van de morele schade een bedrag van 200 000 Bfr. te betalen, andere partij bij de procedure: Europees Parlement (gemachtigde: F. Vainker, bijgestaan door D. Waelbroeck), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident, J. L. Murray, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: G. Tesauro; griffier: R. Grass, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Vernietigt het arrest, op 26 januari 1995 door het Gerecht van eerste aanleg gewezen in de gevoegde zaken T-90/91 en T-62/92, De Compte/Parlement, behoudens voorzover het Europees Parlement daarbij is veroordeeld om aan requirant ter vergoeding van de morele schade een bedrag van 200 000 Bfr. te betalen.
2. In zaak T-90/91, verklaart nietig het besluit van 18 april 1991.
3. In zaak T-62/92, verklaart nietig het besluit van 20 januari 1992.
4. Veroordeelt het Europees Parlement om aan requirant een bedrag te betalen van 9 147 091 Bfr., vermeerderd

met moratoire interessen op de voet van 8% 's jaars met ingang van 24 januari 1991 tot de dag van daadwerkelijke betaling.

5. Verwijst het Europees Parlement in alle kosten van de twee procedures.

(¹) PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 17 april 1997

in zaak C-138/95 P: Campo Ebro Industrial SA, Levantina Agrícola Industrial SA (LAISA) en Cerestar Ibérica SA tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Hogere voorziening — Suiker — Toetreding van Koninkrijk Spanje — Aanpassing van suikerprijs — Isoglucose-productie)

(97/C 199/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-138/95 P, Campo Ebro Industrial SA, Levantina Agrícola Industrial SA (LAISA) en Cerestar Ibérica SA (advocaat: P. Glazener), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste Kamer) van 21 februari 1995 (zaak T-472/93, Campo Ebro e.a./Raad, Jurispr. 1995, blz. II-421) en strekkende tot gedeeltelijke vernietiging van dit arrest, andere partij bij de procedure: Raad van de Europese Unie (gemachtigde: A. Brautigam), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. L. Iglesias Buhigues en J. Macdonald Flett), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: L. Sevón, kamerpresident (rapporteur), D. A. O. Edward, en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Wijst de hogere voorziening af.
2. Verwijst requiranten in de kosten. Verstaat dat interveniënte haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB nr. C 189 van 22. 7. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 17 april 1997

in zaak C-147/95 (verzoek van de Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Dimossia Epicheirissi Ilektrismou (DEI) tegen E. Evrenopoulos ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Gelijke behandeling — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag of van Richtlijn 79/7/EEG — Verzekeringsregeling van openbaar elektriciteitsbedrijf — Overlevingspensioenen — Protocol nr. 2 bij Verdrag betreffende de Europese Unie — Begrip rechtsvordering)

(97/C 199/04)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-147/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Dioikitiko Efeteio Athinon (Griekenland), in het aldaar aanhangig geding tussen Dimossia Epicheirissi Ilektrismou (DEI) en E. Evrenopoulos, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 van het EG-Verdrag, het protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident (rapporteur), J. L. Murray, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De uitkeringen die uit hoofde van een pensioenregeling als de verzekeringsregeling van Dimossia Epicheirissi Ilektrismou worden toegekend, daaronder begrepen de overlevingspensioenen, vallen binnen de werkingssfeer van artikel 119 van het EG-Verdrag.
2. Artikel 119 van het EG-Verdrag verzet zich tegen de toepassing van een nationale bepaling die de toekenning van een weduwnaarspensioen dat onder het begrip beloning in de zin van dat artikel valt, afhankelijk stelt van bijzondere voorwaarden die niet voor weduwen gelden; geen regel van Gemeenschapsrecht kan de handhaving van die bepaling rechtvaardigen.
3. Het protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap moet aldus worden uitgelegd, dat in het kader van een vóór 17 mei 1990 ingestelde rechtsvordering ter verkrijging van uitkeringen krachtens een ondernemingsregeling inzake sociale zekerheid een beroep kan worden gedaan op artikel 119, ook al is die vordering niet-ontvankelijk verklaard omdat de betrokkene niet tevoren een bezwaarschrift had ingediend, wanneer de nationale

rechter hem een nieuwe termijn voor de indiening van een dergelijk bezwaarschrift heeft gegund.

4. Artikel 119 van het EG-Verdrag vereist, dat weduwnaars die het slachtoffer zijn van een door deze bepaling verboden discriminatie, een pensioen of een andere uitkering voor nabestaanden verkrijgen onder dezelfde voorwaarden als weduwen.

⁽¹⁾ PB nr. C 189 van 22. 7. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 17 april 1997

in de gevoegde zaken C-274/95, C-275/95 en C-276/95 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Ludwig Wünsche & Co. tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Aardappelzetmeel)

(97/C 199/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-274/95, C-275/95 en C-276/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Bundesfinanzhof, in het aldaar aanhangig geding tussen Ludwig Wünsche & Co. en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het gemeenschappelijk douanetarief, zoals vervat in Verordening (EEG) nr. 3618/86 van de Raad van 24 november 1986 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3331/85 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 950/68 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief (PB nr. L 345 van 8. 12. 1986, blz. 1), en van de gecombineerde nomenclatuur, zoals vervat in Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB nr. L 256 van 7. 9. 1987, blz. 1), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: J. L. Murray, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Tesouro; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De indeling van veresterd aardappelzetmeel onder post 11.08 A IV van Verordening (EEG) nr. 3618/86 van de Raad van 24 november 1986 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3331/85 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 950/68 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief (en onder postonderverdeling 1108 13 00 van de gecombineerde nomenclatuur, zoals vervat in Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de

tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief) dan wel onder post 39.06 B I van het gemeenschappelijk douanetarief (en onder postonderverdeling 3605 10 50 van de gecombineerde nomenclatuur), wordt in de eerste plaats bepaald door het acetylgehalte en dus door de veresteringsgraad ervan. De nationale rechter dient evenwel na te gaan, of de aard van de verestering het aardappelzetmeel niet dusdanig heeft gewijzigd, dat dit kwalitatief niet meer overeenkomt met natuurlijk aardappelzetmeel.

2. Een maximumacetylgehalte tussen 0,61 en 0,74 gewichtspercent staat er niet aan in de weg, dat veresterd aardappelzetmeel wordt ingedeeld onder post 11.08 A IV van het gemeenschappelijk douanetarief en onder postonderverdeling 1108 13 00 van de gecombineerde nomenclatuur.

(¹) PB nr. C 268 van 14. 10. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 17 april 1997

in zaak C-351/95 (verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht, München om een prejudiciële beslissing):
S. Kadiman tegen Freistaat Bayern (¹)

(Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Besluit van Associatieraad — Vrij verkeer van werknemers — Gezinslid van werknemer — Verlenging van verblijfsvergunning — Voorwaarden — Samenleving in gezinsverband — Legaal wonen gedurende drie jaar — Berekening in geval van onderbrekingen)

(97/C 199/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-351/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Bayerische Verwaltungsgericht, München (Duitsland) in het aldaar aanhangig geding tussen S. Kadiman en Freistaat Bayern, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 7, eerste alinea, van Besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident, J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm, en R. Schintgen (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: D. Lousterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 17 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dicturn luidt als volgt:

1. Artikel 7, eerste alinea, van Besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Asso-

ciatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, verzet zich er in beginsel niet tegen, dat de bevoegde autoriteiten van een lidstaat verlangen, dat de in die bepaling bedoelde gezinsleden van een Turks werknemer gedurende de periode van drie jaar, bedoeld in het eerste streepje van dit artikel, bij hem wonen om in die lidstaat recht te hebben op verblijf. Objectieve redenen kunnen echter rechtvaardigen, dat het betrokken gezinslid gescheiden van de Turkse migrerende werknemer woont.

2. Artikel 7, eerste alinea, eerste streepje, van Besluit nr. 1/80 moet aldus worden uitgelegd, dat het betrokken gezinslid in beginsel gehouden is om gedurende drie jaar onafgebroken in de lidstaat van ontvangst te wonen. Voor de berekening van de periode van drie jaar legaal wonen in de zin van deze bepaling moet evenwel rekening worden gehouden met een onrijwillig verblijf van minder dan zes maanden dat de betrokkene in zijn land van herkomst heeft doorgebracht. Hetzelfde geldt voor de periode gedurende welke de betrokkene niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning was, wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst niet om die reden hebben betwist dat de betrokkene legaal op het nationale grondgebied woonde, maar hem daarentegen een nieuwe verblijfsvergunning hebben verleend.

(¹) PB nr. C 16 van 20. 1. 1996.

ARREST VAN HET HOF

van 22 april 1997

in zaak C-66/95 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Secretary of State for Social Security, ex parte E. Sutton (¹)

(Richtlijn 79/7/EEG — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen op gebied van sociale zekerheid — Aansprakelijkheid van lidstaat wegens schending van Gemeenschapsrecht — Recht op rentevergoeding over achterstallige uitkeringen van sociale zekerheid)

(97/C 199/07)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-66/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, in het aldaar aanhangig geding tussen The Queen en Secretary of State for Social Security, ex parte E. Sutton, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het Gemeenschapsrecht met betrekking tot het recht op vergoeding van rente over bedragen die zijn betaald uit

hoofde van een achterstallige uitkering van sociale zekerheid die valt onder de werkingssfeer van Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, G. F. Mancini (rapporteur), J. C. Moitinho de Almeida en L. Sevón, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward,, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 22 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 6 van Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid vereist niet, dat een particulier rente vergoed kan krijgen over bedragen die uit hoofde van achterstallige uitkeringen van sociale zekerheid zoals de Invalid Care Allowance zijn betaald, wanneer de verlate betaling van de uitkeringen te wijten is aan een ingevolge Richtlijn 79/7/EEG verboden discriminatie. Een lidstaat is echter wel verplicht tot vergoeding van de schade die hij wegens schending van het Gemeenschapsrecht aan een particulier heeft toegebracht. Wanneer aan de voorwaarden voor een dergelijke verplichting is voldaan, dient de nationale rechter de consequenties uit dit beginsel te trekken.

(¹) PB nr. C 119 van 13. 5. 1995.

ARREST VAN HET HOF

van 22 april 1997

in zaak C-180/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Arbeitsgericht Hamburg): N. Draehmpaehl tegen Urania Immobilienservice oHG (¹)

(Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Richtlijn 76/207/EEG — Recht op schadevergoeding bij discriminatie ten aanzien van toegang tot arbeidsproces — Keuze van sancties door lidstaten — Binding van schadevergoeding aan maximum — Binding van gecumuleerde schadevergoedingen aan maximum)

(97/C 199/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-180/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Arbeitsgericht Hamburg (Duitsland), in het aldaar aanhangig ge-

ding tussen N. Draehmpaehl en Urania Immobilienservice oHG, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, G. F. Mancini (rapporteur), J. C. Moitinho de Almeida en L. Sevón, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, G. Hirsch, H. Ragnemalm, M. Wathelet en R. Schintgen, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Wanneer een lidstaat ervoor kiest, schending van het discriminatieverbod in het kader van een regeling betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid strafbaar te stellen, verzet Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, inzonderheid de artikelen 2, lid 1, en 3, lid 1, zich tegen nationale wettelijke bepalingen die aan het recht op schadevergoeding wegens discriminatie op grond van geslacht bij aanwerving de voorwaarde verbinden van schuld.*
2. *Richtlijn 76/207/EEG verzet zich niet tegen nationale wettelijke bepalingen die de schadevergoeding waarop de sollicitant aanspraak kan maken, binden aan een maximum van drie maandsalarissen, wanneer de werkgever kan bewijzen dat de sollicitant de te vervullen betrekking ook bij een niet-discriminerende selectie niet zou hebben gekregen, omdat de aangestelde sollicitant geschikter was. Daarentegen staat de richtlijn in de weg aan nationale wettelijke bepalingen die, anders dan de overige nationale civiel- en arbeidsrechtelijke bepalingen, de schadevergoeding die de bij een aanwerving op grond van geslacht gediscrimineerde sollicitant kan vorderen, binden aan een maximum van drie maandsalarissen, ingeval deze sollicitant de te vervullen betrekking zou hebben gekregen indien bij de selectie niet was gediscrimineerd.*
3. *Richtlijn 76/207/EEG verzet zich tegen nationale wettelijke bepalingen die, anders dan de overige nationale civiel- en arbeidsrechtelijke bepalingen, het bedrag van de schadevergoedingen waarop sollicitanten die bij een aanwerving zijn gediscrimineerd op grond van geslacht, gezamenlijk aanspraak kunnen maken, aan een maximum van zes maandsalarissen binden voor het geval meerdere kandidaten een schadevordering indienen.*

(¹) PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

ARREST VAN HET HOF

van 22 april 1997

in zaak C-310/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Tariefcommissie): Road Air BV tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen ⁽¹⁾

(Associatie met landen en gebieden overzee — Invoer in de Gemeenschap van in een LGO in het vrije verkeer gebrachte goederen van oorsprong uit een derde land — Artikel 227, lid 3, EG-Verdrag — Vierde deel van het EG-Verdrag (artikelen 131 tot en met 136 bis) — Besluiten van de Raad 86/283/EEG, 91/110/EEG en 91/482/EEG)

(97/C 199/09)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-310/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Tariefcommissie (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen Road Air BV tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het vierde deel van het EEG-Verdrag alsmede over de geldigheid en de uitlegging van de Besluiten 86/283/EEG van de Raad van 30 juni 1986 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap (PB nr. L 175 van 1. 7. 1986, blz. 1, hierna: het „vijfde besluit”), en 91/110/EEG van de Raad van 27 februari 1991 houdende verlenging van Besluit 86/283/EEG (PB nr. L 58 van 5. 3. 1991, blz. 27), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray en L. Sevón, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward, (rapporteur), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet en R. Schintgen, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 22 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De bepalingen van het vierde deel van het Verdrag, meer in het bijzonder de artikelen 132, lid 1, 133, lid 1, en 134, moeten aldus worden uitgelegd, dat op 25 juni 1991 douanerechten konden worden geheven bij invoer in de Gemeenschap van goederen van oorsprong uit derde landen, die zich in een tot de landen en gebieden overzee behorend land in het vrije verkeer bevonden, voorzover, overeenkomstig artikel 101 van Besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap, de in het betrokken land en gebied overzee betaalde rechten lager waren dan de in de Gemeenschap toepasselijke rechten.

⁽¹⁾ PB nr. C 299 van 11. 11. 1995.

ARREST VAN HET HOF

van 22 april 1997

in zaak C-395/95 P: Geotronics SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Phare-programma — Niet-openbare aanbestedingsprocedure — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — EER-overeenkomst — Oorsprong van producten — Discriminatie — Beroep tot schadevergoeding)

(97/C 199/10)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-395/95 P, Geotronics SA, vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Lognes (Frankrijk), vertegenwoordigd door T. Pettersson, advocaat bij de Zweedse balie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt en Medernach, advocaten aldaar, rue Mathias Hardt 8—10, betreffende hogere voorziening tegen het op 26 oktober 1995 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen in zaak T-185/94 gewezen arrest tussen Geotronics en de Commissie (Jurispr. 1995, blz. II-2795), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Forman), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray en L. Sevón, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: G. Tesaro; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Vernietigt het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 26 oktober 1995 (zaak T-185/94, Geotronics), voorzover daarin het beroep tot nietigverklaring van de brief van de Commissie van 10 maart 1994 niet-ontvankelijk wordt verklaard.
2. Wijst de hogere voorziening voor het overige af.
3. Verwerpt het beroep tot nietigverklaring.
4. Verstaat dat Geotronics SA alle kosten zal dragen van zowel de procedure voor het Gerecht, als de procedure voor het Hof.

⁽¹⁾ PB nr. C 64 van 2. 3. 1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 24 april 1997

in zaak C-39/96 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam): Koninklijke Vereniging ter Bevordering van de Belangen des Boekhandels tegen Free Record Shop BV, Free Record Shop Holding NV ⁽¹⁾

(Artikel 85 EG-Verdrag — Artikel 5 van Verordening nr. 17 van de Raad — Voorlopige geldigheid van vóór inwerkingtreding van Verordening nr. 17 gesloten overeenkomsten die bij de Commissie zijn aangemeld — Voorlopige geldigheid van na aanmelding gewijzigde overeenkomsten)

(97/C 199/11)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-39/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de president van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam, in het aldaar aanhangig geding tussen Koninklijke Vereniging ter Bevordering van de Belangen des Boekhandels en Free Record Shop BV, Free Record Shop Holding NV, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 85 van het EG-Verdrag en Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204), zoals gewijzigd bij Verordening nr. 59 van de Raad van 3 juli 1962 (PB nr. 58 van 10. 7. 1962, blz. 1655), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, L. Sevón, C. Gulmann, D. A. O. Edward (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 24 april 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Aan de voorlopige geldigheid van een kartel dat is gesloten vóór de inwerkingtreding van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag, zoals gewijzigd bij Verordening nr. 59 van de Raad van 3 juli 1962, en vóór 1 november 1962 bij de Commissie is aangemeld, komt eerst een einde wanneer de Commissie zich, positief of negatief, over dat kartel heeft uitgesproken.*
2. *Een naar behoren aangemeld kartel, dat is gesloten vóór de inwerkingtreding van Verordening nr. 17, zoals gewijzigd bij Verordening nr. 59, is slechts voorlopig geldig, indien de bewoordingen van de overeenkomst steeds ongewijzigd blijven of, in geval van wijzigingen, indien deze niet leiden tot verzwaring of uitbreiding van de beperkende gevolgen van de overeenkomst.*

⁽¹⁾ PB nr. C 95 van 30. 3. 1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 mei 1997

in de gevoegde zaken C-321/94, C-322/94, C-323/94 en C-324/94 (verzoeken van de Franse Cour de Cassation om een prejudiciële beslissing): strafzaken tegen J. Pistre e.a. ⁽¹⁾

(Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen — Artikelen 30 en 36 EG-Verdrag — Nationale wettelijke regeling betreffende gebruik van aanduiding „montagne” voor landbouwproducten en levensmiddelen)

(97/C 199/12)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-321/94, C-322/94, C-323/94 en C-324/94, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Franse Cour de Cassation, in de aldaar dienende strafzaken tegen J. Pistre (C-321/94), M. Barthes (C-322/94), Y. Milhau (C-323/94) en D. Oberti (C-324/94), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 1), en van de artikelen 30 en 36 van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 7 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, staat niet in de weg aan de toepassing van een nationale regeling als die van artikel 34 van wet nr. 85-30 van 9 januari 1985 en decreet nr. 88-194 van 26 februari 1988, die de voorwaarden vaststelt waaronder voor landbouwproducten en levensmiddelen de aanduiding „montagne” mag worden gebruikt.*
2. *Artikel 30 van het EG-Verdrag staat in de weg aan de toepassing van een nationale regeling als die van artikel 34 van wet nr. 85-30 en decreet nr. 88-194, die het gebruik van de aanduiding „montagne” voorbehoudt voor producten die op het nationale grondgebied zijn vervaardigd en uit nationale grondstoffen zijn bereid.*

⁽¹⁾ PB nr. C 386 van 31. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 mei 1997

in zaak C-223/95 (verzoek van het Finanzgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): A. Moksel AG tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas ⁽¹⁾

(Landbouw — Restituties bij uitvoer — Uit voormalige DDR in Bondsrepubliek Duitsland onder doorvoerregering ingevoerde runderen — Invloed van Duitse eenwording op oorsprong en status van goederen in het vrije verkeer)

(97/C 199/13)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-223/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) in het aldaar aanhangig geding tussen A. Moksel AG en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB nr. L 351 van 14. 12. 1987, blz. 1), juncto artikel 9, lid 2, van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur), C. Gulmann, J.-P. Puissechet en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, juncto artikel 9, lid 2, van het EG-Verdrag, moet aldus worden uitgelegd, dat slachtproducten afkomstig van runderen, die vóór 3 oktober 1990, de datum van de Duitse eenwording, uit de voormalige DDR zijn uitgevoerd nadat de douaneformaliteiten bij uitvoer in dat land vervuld waren en nadat restituties bij uitvoer waren toegekend, en die in het kader van de doorvoer- en opslagregeling in de Bondsrepubliek Duitsland zijn ingevoerd met het oog op wederuitvoer naar een derde land, niet van communautaire oorsprong zijn, noch zich op het grondgebied van de Gemeenschap in het vrije verkeer bevinden, zodat zij niet in aanmerking komen voor restituties bij uitvoer.

⁽¹⁾ PB nr. C 229 van 2. 9. 1995.

ARREST VAN HET HOF

van 15 mei 1997

in zaak C-250/95 (verzoek van de Luxemburgse Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Futura Participations SA, Singer tegen Administration des contributions ⁽¹⁾

(Artikel 52 EG-Verdrag — Vrijheid van vestiging van vennootschappen — Belasting op inkomsten van filiaal — Toerekening van inkomsten)

(97/C 199/14)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-250/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Luxemburgse Conseil d'État in het aldaar aanhangig geding tussen Futura Participations SA, Singer en Administration des contributions, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 52 van het EG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray en L. Sevón, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissechet, H. Ragnemalm, M. Wathelet en R. Schintgen, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 52 van het EG-Verdrag verzet zich er niet tegen, dat een lidstaat de overbrenging van verliezen uit eerdere jaren door een belastingplichtige die op zijn grondgebied een filiaal heeft zonder aldaar te zijn gevestigd, afhankelijk stelt van de voorwaarde, dat de verliezen economisch verband houden met de inkomsten die de belastingplichtigen in die staat heeft verworven, mits ingezeten belastingplichtigen niet gunstiger worden behandeld. Het verzet zich echter ertegen, dat de overbrenging van verliezen afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde, dat de belastingplichtige in het jaar waarin de verliezen zijn ontstaan, in die lidstaat een boekhouding van de door hem aldaar verrichte activiteiten heeft gevoerd en bewaard, die in overeenstemming is met de terzake geldende nationale regels. De betrokken lidstaat mag evenwel verlangen, dat de niet-ingezeten belastingplichtige duidelijk en nauwkeurig aantoont, dat het bedrag van de verliezen die hij stelt te hebben geleden, volgens de in het betrokken jaar geldende nationale regels voor de inkomsten- en verliesberekening overeenstemt met de daadwerkelijk door de belastingplichtige in die staat geleden verliezen.

⁽¹⁾ PB nr. C 248 van 23. 9. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 15 mei 1997

in zaak C-278/95 P: Siemens SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Hogere voorziening — Steunmaatregelen van de staten — Algemene steunmaatregelen — Kwalificatie van de steunmaatregelen)*

(97/C 199/15)

*(Procestaal: Frans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-278/95 P, Siemens SA (advocaten: M. Waelbroeck, J. Stuyck en O. Speltdoorn), betreffende hogere voorziening tegen het op 8 juni 1995 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede Kamer) in zaak T-459/93 tussen Siemens SA en de Commissie gewezen arrest (Jurispr. 1995, blz. II-1675) en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-P. Keppenne, later G. Rozet), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: J. L. Murray, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Wijst de hogere voorziening af.*
2. *Verwijst Siemens in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 268 van 14. 10. 1995.**ARREST VAN HET HOF**

van 15 mei 1997

in zaak C-355/95 P: Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Steunmaatregelen van de staten — Beschikkingen van de Commissie op grond waarvan de uitbetaling van bepaalde steun moet worden opgeschort totdat eerdere, onrechtmatige steun is terugbetaald)*

(97/C 199/16)

*(Procestaal: Duits)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-355/95 P, Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD), vennootschap naar Duits recht, gevestigd te Deggendorf (Duitsland), vertegenwoordigd door W. Forstner, L. Radtke en K.-H. Schupp, advocaten te Deggendorf, bijgestaan door M. Schweitzer, hoogleraar aan de universiteit

Passau, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Stein, Bayerische Landesbank International SA, boulevard Royal 7—9, betreffende hogere voorziening tegen het op 13 september 1995 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde Kamer — uitgebreid) in de gevoegde zaken T-244/93 en T-486/93 gewezen arrest (TWD/Commissie, Jurispr. 1995, blz. II-2265), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. F. Nemitz en A. Jessen), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray en L. Sevón, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, P. Jann (rapporteur), H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauro; griffier: R. Grass, op 15 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Wijst de hogere voorziening af.*
2. *Verwijst requirante in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1996.**ARREST VAN HET HOF**

(Eerste Kamer)

van 15 mei 1997

in zaak C-405/95 (verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing): Bioforce GmbH tegen Oberfinanzdirektion München ⁽¹⁾*(Gemeenschappelijk douanetarief — Post 3004 — Echinacea — Geneesmiddel)*

(97/C 199/17)

*(Procestaal: Duits)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-405/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Finanzgericht München (Duitsland) in het aldaar aanhangig geding tussen Bioforce GmbH en Oberfinanzdirektion München, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de posten 3004 en 2208 van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB nr. L 241 van 27. 9. 1993, blz. 1), wat de indeling van druppels op basis van Echinacea-extract betreft, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: L. Sevón, kamerpresident, D. A. O. Edward en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het gemeenschappelijk douanetarief, in de versie van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993 tot wijziging van bijlage I

van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, moet aldus worden uitgelegd, dat druppels op basis van Echinacea purpurea-extract onder post 3004 vallen.

(¹) PB nr. C 46 van 17. 2. 1996.

Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-146/97)

(97/C 199/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 1997 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kondou-Durande, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/70/EEG van de Commissie van 28 juli 1993 tot vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders (¹), de krachtens het Verdrag en die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 189, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn. Volgens artikel 5, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit Verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Tot op heden heeft de Helleense Republiek niet de geschikte maatregelen getroffen om de betrokken richtlijn volledig in nationaal recht om te zetten.

(¹) PB nr. L 234 van 17. 9. 1993, blz. 17.

Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Milano, Sezione XII, van 24 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen AGAS (Abruzzi Gas Agas) SpA en Amministrazione Tributaria

(Zaak C-152/97)

(97/C 199/19)

De Commissione Tributaria Provinciale di Milano, Sezione XII, heeft bij beschikking van 24 maart 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 april 1997, in het geding tussen AGAS (Abruzzi Gas Agas) SpA en Amministrazione Tributaria, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Valt een fusie door overname van een vennootschap door een vennootschap die reeds 100% van het kapitaal van eerstbedoelde bezit, in de Unie onder de bepalingen betreffende de harmonisatie van de indirecte belastingen op de inbreng in kapitaalvennootschappen (¹)?

(¹) Het gaat om artikel 4 van Richtlijn 69/335/EEG van 17. 7. 1969 (PB nr. L 249 van 3. 10. 1969, blz. 5), zoals gewijzigd bij Richtlijn 73/80/EEG van 9. 4. 1973 (PB nr. L 103 van 18. 4. 1973, blz. 15) en Richtlijn 85/303/EEG van 10. 6. 1985 (PB nr. L 156 van 15. 6. 1985, blz. 23).

Verzoek van het Staatsgerichtshof des Landes Hessen van 16 april 1997 om een prejudiciële beslissing op verzoek van volksvertegenwoordigers en gewezen volksvertegenwoordigers van de Hessische Landtag, Georg Badeck e.a., waarin 1. de Hessische Ministerpräsident, en 2. de Landesanwalt beim Staatsgerichtshof des Landes Hessen, interveniëerden

(Zaak C-158/97)

(97/C 199/20)

Het Staatsgerichtshof des Landes Hessen heeft bij beschikking van 16 april 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 april 1997, op verzoek van volksvertegenwoordigers en gewezen volksvertegenwoordigers van de Hessische Landtag, Georg Badeck e.a., waarin 1. de Hessische Ministerpräsident, en 2. de Landesanwalt beim Staatsgerichtshof des Landes Hessen, interveniëerden, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Staat artikel 2, leden 1 en 4, van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40, hierna: „richtlijn gelijke behandeling”) in de weg aan nationale regelingen, volgens welke

1. in gevallen van ondervetegenwoordiging in de zin van § 3, leden 1 en 2, HGIG. selecties volgens § 10 HGIG in een individueel geval bij gelijke kwalificatie van een vrouwelijke en een mannelijke sollicitant wegens het verbindende karakter van de doelstellingen van het Frauenförderplan (programma ter begunstiging van vrouwen) krachtens § 5, leden 3 en 4, HGIG in elk geval ten gunste van de vrouwelijke sollicitant moeten geschieden, wanneer zulks vereist is om de doelstellingen te bereiken en geen zwaarder wegende juridische redenen zich daartegen verzetten;
2. de verbindende doelstellingen van het Frauenförderplan voor tijdelijk te vervullen betrekkingen bij de wetenschappelijke dienst en voor wetenschappelijke hulpkrachten overeenkomstig § 5, lid 7, HGIG ten minste moeten voorzien in een aandeel vrouwen dat overeenkomst met dat bij examinandi (lid 7, eerste zin), promovendi (lid 7, tweede zin) en studenten (lid 7, derde zin) in het betrokken vakgebied;
3. vrouwen in beroepen met een volledige opleiding waarin zij ondervetegenwoordigd zijn, ingevolge § 7, lid 1, HGIG bij het vergeven van Ausbildungsplätzen (plaatsen als leerling bij een werkgever die leerlingen in zijn bedrijf opleidt) ten minste voor de helft in aanmerking moeten komen tenzij het gaat om opleidingsprogramma's waarin uitsluitend de staat opleidt;
4. in sectoren waarin vrouwen ondervetegenwoordigd zijn, overeenkomstig § 9, lid 1, HGIG voor een sollicitatiegesprek ten minste evenveel vrouwen als mannen of alle vrouwelijke sollicitanten moeten worden uitgenodigd, wanneer zij aan de wettelijke of anderszins bepaalde voorwaarden voor het vervullen van de betrekking of het te vergeven ambt voldoen;
5. de leden van commissies, adviescommissies, raden van bestuur en van toezicht, alsmede van andere organen overeenkomstig § 14 HGIG ten minste voor de helft vrouwen moeten zijn?

Beroep, op 25 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-160/97)

(97/C 199/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 1997 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Stancanelli, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- Vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door het decreet van de minister van land- en bosbouw van

17 december 1990 vast te stellen zonder het in ontwerpvorm te hebben meegedeeld, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 8 van Richtlijn 83/189/EEG ⁽¹⁾ betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften,

- De Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aangezien de benaming „gallo rurale tipico italiano” door de Commissie niet op grond van een andere bepaling van Gemeenschapsrecht is toegestaan (bijvoorbeeld als benaming van oorsprong of geografische aanduiding) en zij bijgevolg ongetwijfeld onder de regeling betreffende de technische voorschriften van Richtlijn 83/189/EEG valt, stelt de Commissie dat de Italiaanse Republiek, door het decreet van 17 december 1990 bosbouw vast te stellen zonder het in ontwerpvorm te hebben meegedeeld, de krachtens artikel 8, lid 1, van Richtlijn 83/189/EEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Volgens de Commissie heeft de Italiaanse regering het betrokken decreet vastgesteld met de uitdrukkelijke bedoeling een technisch voorschrift in de zin van artikel 1, lid 5, van Richtlijn 83/189/EEG in te voeren.

Uit de nationale bepalingen, tezamen gelezen, blijkt immers duidelijk, dat zij voorschrijven welke kenmerken de producten moeten vertonen om onder de betrokken merknaam te mogen worden verkocht, dan wel een beschrijving geven van het desbetreffende productieproces. De overige bepalingen zijn louter bijkomstig ten opzichte van het voorschrijven van technische voorschriften.

Bovendien stelt de Commissie, dan de niet-naleving van de in de richtlijn voorziene kennisgevingsplicht tot gevolg heeft, dat de betrokken technische regeling niet tegenwerpelijk is aan derden.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

Verzoek van de Divisional Court, High Court of Justice, Queen's Bench Division van 13 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen and the Secretary of State for Defence en T. Perkins

(Zaak C-168/97)

(97/C 199/22)

De Divisional Court, High Court of Justice, Queen's Bench Division heeft bij beschikking van 13 maart 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 mei 1997, in het geding tussen The Queen and the Secretary of State for Defence, ex parte: T. Perkins, het Hof van Justitie

van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Moet het vereiste in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 76/207/EEG ⁽¹⁾ van de Raad („richtlijn gelijke behandeling van mannen en vrouwen”), dat „iedere vorm van discriminatie is uitgesloten op grond van geslacht, hetzij direct hetzij indirect door verwijzing naar met name de echtelijke staat of de gezinssituatie”, aldus worden uitgelegd, dat daaronder ook discriminatie op grond van iemands seksuele geaardheid valt?
2. Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag: valt een beleid van een lidstaat om iedereen met een homoseksuele geaardheid zonder uitzondering of onderscheid uit militaire dienst te ontslaan, buiten de werkingssfeer van het EG-Verdrag en het afgeleide Gemeenschapsrecht, wanneer die lidstaat van oordeel is, dat zulks passend en noodzakelijk is ter verzekering van de strijdvaardigheid van zijn leger in geval van oorlog en dus ten behoeve van essentiële defensiedoel-einden van die lidstaat?
3. Bij een ontkennend antwoord op de tweede vraag: kan het beleid van de Secretary of State om iedereen met een homoseksuele geaardheid zonder uitzondering of onderscheid uit militaire dienst te ontslaan, worden gerechtvaardigd op grond van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 76/207/EEG, en zo ja, langs welke weg en op grond van welke criteria dient dan te worden vastgesteld of dat beleid gerechtvaardigd is?

⁽¹⁾ Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40).

Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-169/97)

(97/C 199/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 1997 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. de Sousa Fialho, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan Richtlijn 92/74/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 22 september

1992 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van Richtlijn 81/851/EEG ⁽²⁾ betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake geneesmiddelen en tot vaststelling van aanvullende bepalingen voor homeopathische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag en artikel 10 van Richtlijn 97/74/EEG;

- subsidiair, vast te stellen dat de Portugese Republiek de krachtens voornoemde bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de Commissie niet onmiddellijk van die bepalingen in kennis te stellen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bindend karakter van het bepaalde in de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag verplicht de lidstaten, de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om richtlijnen die voor hen bestemd zijn, vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn in nationaal recht om te zetten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis te stellen. In casu is de termijn, vastgesteld in artikel 10 van de richtlijn, op 31 december 1993 verstrekken zonder dat de Portugese Republiek de nodige maatregelen heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 13. 10. 1992, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1.

Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-170/97)

(97/C 199/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 1997 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. de Sousa Fialho, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan Richtlijn 92/412/EEG ⁽¹⁾ van de Commissie van 23 juli 1991 tot vastlegging van beginselen en richtsnoeren inzake goede praktijken bij het vervaardigen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag en artikel 15 van Richtlijn 91/412/EEG;

- subsidiair, vast te stellen dat de Portugese Republiek de krachtens voornoemde bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de Commissie niet onmiddellijk van die bepalingen in kennis te stellen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bindend karakter van het bepaalde in de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag verplicht de lidstaten, de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om richtlijnen die voor hen bestemd zijn, vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn in nationaal recht om te zetten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis te stellen. In casu is de termijn, vastgesteld in artikel 15 van de richtlijn, op 23 juli 1993 verstreken zonder dat de Portugese Republiek de nodige maatregelen heeft vastgesteld.

(¹) PB nr. L 228 van 17. 8. 1991, blz. 70.

Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-171/97)

(97/C 199/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 1997 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. de Sousa Fialho, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan Richtlijn 90/676/EEG (¹) van de Raad van 13 december 1990 tot wijziging van Richtlijn 81/851/EEG (²) betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag en artikel 2 van Richtlijn 90/676/EEG;
- subsidiair, vast te stellen dat de Portugese Republiek de krachtens voornoemde bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de Commissie niet onmiddellijk van die bepalingen in kennis te stellen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bindend karakter van het bepaalde in de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag verplicht de lidstaten, de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om richtlijnen die voor hen bestemd zijn, vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn in nationaal recht om te zetten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis te stellen. In casu is de termijn, vastgesteld in artikel 2 van de richtlijn, op 1 januari 1992 verstreken zonder dat de Portugese Republiek de nodige maatregelen heeft vastgesteld.

(¹) PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 15.

(²) PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1.

Beroep, op 2 mei 1997 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen SIVU du plan d'eau de la Vallée du Lot en Sàrl Hydro-Réalisations

(Zaak C-172/97)

(97/C 199/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 1997 beroep ingesteld tegen SIVU du plan d'eau de la Vallée du Lot en Sàrl Hydro-Réalisations door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviser R. B. Wainwright en J.-F. Pasquier, bij haar juridische dienst gedetacheerd nationaal ambtenaar, als gemachtigden, bijgestaan door N. Coutrelis en S. Ponsot, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- SIVU en Sàrl Hydro-Réalisations te gelasten haar 83 928 ecu (drieëntachtigduizend negenhonderd achtentwintig ecu) te betalen, vanaf 17 januari 1991 vermeerderd met kredietrente volgens de op de eerste werkdag van elke maand door het EFMS gepubliceerde rentevoet voor operaties in ecu, alsmede wettelijke interest vanaf 28 februari 1993;
- SIVU en Sàrl Hydro-Réalisations in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In het kader van Verordening (EEG) nr. 3640/85 van de Raad van 20 december 1985 ter bevordering, door financiële steun, van demonstratieprojecten en industriële proefprojecten op energiegebied (¹) sloot de Commissie op 6 december 1990 met SIVU du Pays d'Accueil de la Vallée du Lot en Sàrl Hydro-Réalisations, die gezamenlijk en hoof-

delijk optraden, een overeenkomst voor de toekenning van financiële steun van de Gemeenschap voor het project „Stuwmeer op de Lot — Integratie in de stuw van een microcentrale voor de productie van hydro-elektriciteit bij gering verval”.

Op 17 januari 1991 werd aan de medecontractanten een voorschot van 83 928 ecu betaald.

Het project is naderhand gewijzigd; van de bouw van een microcentrale voor de productie van hydro-elektriciteit werd afgezien. Bij brief van 6 november 1992 zag SIVU af van financiële steun van de Gemeenschap; bij brief van 18 november 1992 zei de Commissie de overeenkomst op en vorderde zij terugbetaling van het voorschot.

De stappen die de Commissie sindsdien met het oog op de terugbetaling heeft ondernomen, hebben geen resultaat opgeleverd.

(¹) PB nr. L 350 van 27. 12. 1985, blz. 29.

Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-173/97)

(97/C 199/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kondou-Durande, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuurechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 91/676/EEG (¹) van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, de krachtens het Verdrag en die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 189, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn. Volgens artikel 5, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle alge-

mene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit Verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De Commissie stelt vast, dat de Helleense Republiek tot op heden niet de geschikte maatregelen heeft getroffen om de betrokken richtlijn volledig in nationaal recht om te zetten.

(¹) PB nr. L 375 van 31. 12. 1991, blz. 1.

Hogere voorziening, op 5 mei 1997 ingesteld door Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar) tegen het arrest, op 27 februari 1997 in zaak T-106/95 tussen Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek en La Poste, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde Kamer — uitgebreid)

(Zaak C-174/97 P)

(97/C 199/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 hogere voorziening ingesteld door Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar), vertegenwoordigd door D. Voillemot, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Loesch, advocaat aldaar, rue Goethe 11, tegen het arrest, op 27 februari 1997 in zaak T-106/95 tussen Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA), Union des sociétés étrangères d'assurances (USEA), Groupe des assurances mutuelles agricoles (Groupama), Fédération nationale des syndicats d'agents généraux d'assurances (Fnsaga), Fédération française des courtiers d'assurances et de réassurances (FCA) en Bureau international des producteurs d'assurances et de réassurances (Bipar) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door de Franse Republiek en La Poste gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde Kamer — uitgebreid).

Requirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 27 februari 1997 (zaak T-106/95) te vernietigen,
- bijgevolg de beschikking van de Commissie van 8 februari 1995 ⁽¹⁾ nietig te verklaren en
- overeenkomstig artikel 92, lid 1, de gewraakte bepalingen van de Franse wet van 2 juli 1990 onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft de artikelen 90, lid 2, en 92 van het EG-Verdrag geschonden.

Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld, dat de betrokken steun — verlaging van de grondslag van de plaatselijke belastingen tot 85% — enkel een compensatie is voor de extra kosten van de publieke dienstverleningstaak van La Poste. De toegekende steun komt echter aan alle activiteiten van La Poste ten goede, ook aan de concurrentiële, en er is derhalve sprake van kruislingse subsidiëring. Het Gerecht heeft de beschikking van de Commissie geldig geacht niettegenstaande dat een bedrijfsboekhoudsysteem ontbreekt, het enige middel om te controleren, of alleen de tot de openbare dienstverlening behorende activiteiten werden gesubsidieerd.

De raming van de extra kosten van die activiteiten is uit de lucht gegrepen. Deze activiteiten moeten worden onderscheiden van de concurrentiële, die plaatsvinden op de betrokken markt en worden uitgeoefend volgens de daarop geldende voorwaarden. Op deze activiteiten is artikel 92 volledig van toepassing. Het is de taak van de Commissie erop toe te zien, dat de steunverlening niet resulteert in subsidiëring van deze activiteiten.

Volgens het bestreden arrest verricht La Poste al haar activiteiten in economisch evenwichtige omstandigheden. Dit evenwicht wordt echter niet door de steunverlening bereikt, maar door de winst die de concurrentiële activiteiten opleveren die van de belastingverlaging profiteren.

De door de Commissie — en het Gerecht — aangenomen wegingsfactor van 34,7% ter waardering van de voordelen van het bestaan van een kantorennet op het platteland voor de concurrentiële activiteiten van La Poste is onjuist. Uitgaande van het omzetcijfer, betreft driekwart van de activiteiten van plattelandskantoren activiteiten in de mededingingssfeer. Dientengevolge is de steun veel hoger dan de meerkosten.

⁽¹⁾ PB nr. C 262 van 7. 10. 1995, blz. 11.

Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-175/97)

(97/C 199/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Nolin en L. Pignataro, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen respectievelijk mee te delen, die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van 25 oktober 1993 ⁽¹⁾ betreffende de toepassing door de lidstaten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten, de krachtens het EG-Verdrag en de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn; ingevolge artikel 5 van het EG-Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

Artikel 13 van de betrokken richtlijn bepaalt, dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om vóór 1 januari 1995 aan deze richtlijn te voldoen.

Het Hof van Justitie heeft bij arrest van 5 juli 1995 (zaak C-21/94, Europees Parlement/Raad, Jurispr. 1995, blz. I-1827) deze richtlijn nietig verklaard, doch de gevolgen ervan gehandhaafd totdat de Raad een nieuwe richtlijn ter zake heeft vastgesteld. Op dit arrest kan geen beroep worden gedaan ter rechtvaardiging van de niet-omzetting van de betrokken richtlijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 279 van 12. 11. 1993, blz. 32.

Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-176/97)

(97/C 199/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Benyon, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door in de door België goedgekeurde en na 1 januari 1987 in werking getreden Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Maleisië vrachtverdelingsregelingen op te nemen en deze te handhaven, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen ⁽¹⁾;
- het Koninkrijk België in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen, is volgens artikel 12 ervan, in werking getreden op 1 januari 1987.

Zij verbiedt alle vrachtverdelingsregelingen in de overeenkomsten tussen lidstaten en derde landen. Volgens artikel 5 van de verordening mogen dergelijke regelingen in toekomstige overeenkomsten slechts worden opgenomen in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer de lijnvaartondernemingen van de Gemeenschap anders geen daadwerkelijke gelegenheid zouden hebben lijndiensten van en naar het betrokken land te onderhouden. Artikel 3 van de verordening bepaalt, dat vrachtverdelingsregelingen in bestaande overeenkomsten geleidelijk worden afgeschaft of aangepast in overeenstemming met artikel 4.

De op 12 februari 1985 te Kuala Lumpur ondertekende Maritieme overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Maleisië bevat een vrachtverdelingsregeling. Deze bij wet van 29 juni 1987 (Belgisch Staatsblad van 2 september 1987) goedgekeurde en op 17 augustus 1987 in werking getreden overeenkomst is een toekomstige

stige overeenkomst in de zin van artikel 5 van de verordening en verdraagt zich niet met dit artikel.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 1.

Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-177/97)

(97/C 199/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Benyon, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door in de door België goedgekeurde en na 1 januari 1987 in werking getreden Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Maleisië vrachtverdelingsregelingen op te nemen en deze te handhaven, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen ⁽¹⁾;
- het Groothertogdom Luxemburg in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen, is volgens artikel 12 ervan, in werking getreden op 1 januari 1987.

Zij verbiedt alle vrachtverdelingsregelingen in de overeenkomsten tussen lidstaten en derde landen. Volgens artikel 5 van de verordening mogen dergelijke regelingen in toekomstige overeenkomsten slechts worden opgenomen in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer de lijnvaartondernemingen van de Gemeenschap anders geen daadwerkelijke gelegenheid zouden hebben lijndiensten van en naar het betrokken land te onderhouden. Artikel 3 van de verordening bepaalt, dat vrachtverdelingsregelingen in bestaande overeenkomsten geleidelijk worden afgeschaft of aangepast in overeenstemming met artikel 4.

De op 12 februari 1985 te Kuala Lumpur ondertekende Maritieme overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Maleisië bevat een vrachtverdelingsregeling. Deze overeenkomstig artikel 31 van de Overeenkomst tot oprichting van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie door België namens de Unie gesloten overeenkomst is in werking getreden op 17 augustus 1987. Zij is dus een toekomstige overeenkomst in de zin van artikel 5 van de verordening en verdraagt zich niet met dit artikel.

(¹) PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 1.

Beroep, op 12 mei 1997 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-179/97)

(97/C 199/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 mei 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Koninkrijk Spanje vertegenwoordigd door R. Silva de Lapuerta, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Spaanse ambassade, boulevard E. Servais 4-6.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren artikel 4 bis, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 2868/88 van de Commissie tot vaststelling van bepalingen voor de toepassing van de door de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) vastgestelde regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 494/97 (¹) van de Commissie van 18 maart 1997;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van bijlage I, punt II.9, onder e), onder iv), van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Canada over de visserij in het kader van het NAFO-Verdrag:

Volgens deze bepaling is, opdat een inspecteur van een andere verdragsluitende partij mag deelnemen aan een inspectie die in een haven plaatsvindt, de toestemming vereist van de verdragsluitende partij wier vlag het vaartuig voert. Er bestaat dus een duidelijke tegenstrijdigheid tussen de bestreden verordening, die niet de toestemming vereist van de verdragsluitende partij wier vlag het vaartuig voert, en de Overeenkomst, die de grondslag van de betrokken verordening vormt. Een bepaling van Gemeenschapsrecht mag niet in strijd zijn met de inhoud van een internationale overeenkomst. Ingevolge de voorrang van de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten op het afgeleid Gemeenschapsrecht moet dit laatste in overeenstemming met de internationale overeenkomsten worden uitgelegd.

Schending van Verordening (EEG) nr. 1956/88 van de Raad (²), zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3067/95 van de Raad (³):

De bestreden bepaling is eveneens in strijd met punt 10, onder iv), van de als bijlage aan Verordening (EEG) nr. 1956/88 gehechte „Internationale gezamenlijke inspectieregeling”, dat luidt als volgt: „(...) kan een NAFO-inspecteur van een andere verdragsluitende partij, met toestemming van de verdragsluitende partij voor het vaartuig, aan boord gaan van het naar de haven koersende vaartuig en aanwezig zijn bij de inspectie van het vaartuig in de haven”. Bovendien staat artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1956/88 van de Raad, waarin de Commissie de bevoegdheid is verleend nadere uitvoeringsbepalingen vast te stellen volgens de procedure van het Comité van beheer, in geen geval toe, dat bepalingen worden vastgesteld die in strijd zijn met de verordening waaraan die bepalingen uitvoering moeten verlenen.

(¹) PB nr. L 77 van 19. 3. 1997, blz. 5.

(²) PB nr. L 175 van 6. 7. 1988, blz. 1.

(³) PB nr. L 329 van 30. 12. 1995, blz. 1.

Beroep, op 12 mei 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-183/97)

(97/C 199/33)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 mei 1997 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. de Sousa Fialho, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (¹), inzonderheid voor wat betreft de verplichtingen voortvloeiend uit de artikelen 8, 9, 10, 11 en 15, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag en artikel 21, lid 1, van Richtlijn 80/68/EEG;
- subsidiair, vast te stellen dat de Portugese Republiek de krachtens voornoemde bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de Commissie niet onmiddellijk van die bepalingen in kennis te stellen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bindende karakter van het bepaalde in de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag verplicht de lidstaten, de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om richtlijnen die voor hen bestemd zijn, vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn in nationaal recht om te zetten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis te stellen. Deze termijn, vastgesteld in artikel 21 van de richtlijn, is verstreken zonder dat de Portugese Republiek de nodige maatregelen heeft vastgesteld.

(¹) PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

Beroep, op 16 mei 1997 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België
(Zaak C-190/97)

(97/C 199/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 mei 1997 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. zur Hausen als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen, dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen ter uitvoering van Richtlijnen 93/72/EEG (¹) van de Commissie van 1 september 1993 en 93/101/EEG (²) tot negentiende en twintigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG (³) van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen, of die bepalingen niet mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als in zaak C-186/97: de respectieve termijnen zijn op 1 juli 1994 en 1 januari 1995 verstreken.

(¹) PB nr. L 258 van 16. 10. 1993, blz. 29.

(²) PB nr. L 13 van 15. 1. 1994, blz. 1.

(³) PB nr. L 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

Doorhaling van zaak C-282/94 (¹)

(97/C 199/35)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 april 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-282/94: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB nr. C 351 van 10. 12. 1994.

Doorhaling van zaak C-174/95 (¹)

(97/C 199/36)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-174/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen S. Mattei.

(¹) PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

Doorhaling van zaak C-175/95 (¹)

(97/C 199/37)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-175/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen B. Belli.

(¹) PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

Doorhaling van zaak C-176/95 (¹)

(97/C 199/38)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-176/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen A. Scrocca.

(¹) PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

Doorhaling van zaak C-187/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/39)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-187/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen A. Deodati en A. Luchini.

⁽¹⁾ PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

Doorhaling van zaak C-363/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/43)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-363/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen G. Tancredi.

⁽¹⁾ PB nr. C 16 van 20. 1. 1996.

Doorhaling van zaak C-331/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/40)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-331/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen G. Piccolo.

⁽¹⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1995.

Doorhaling van zaak C-377/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/44)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-377/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen T. Onorati.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1996.

Doorhaling van zaak C-332/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/41)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-332/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen M. Corbo e.a.

⁽¹⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1995.

Doorhaling van zaak C-378/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/45)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-378/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen P. Mariulli.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1996.

Doorhaling van zaak C-342/95 ⁽¹⁾
(97/C 199/42)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-342/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen M. Viola.

⁽¹⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1995.

Doorhaling van zaak C-1/96 SA ⁽¹⁾
(97/C 199/46)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 april 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-1/96 SA: Must Interim SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 269 van 14. 9. 1996.

Doorhaling van zaak C-6/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/47)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-6/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen S. Gallotti.

⁽¹⁾ PB nr. C 64 van 2. 3. 1996.

Doorhaling van zaak C-34/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/51)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-34/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen M. Paolantoni.

⁽¹⁾ PB nr. C 95 van 30. 3. 1996.

Doorhaling van zaak C-7/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/48)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-7/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen F. Palermo.

⁽¹⁾ PB nr. C 64 van 2. 3. 1996.

Doorhaling van de gevoegde zaken C-165/96, C-166/96, C-167/96, C-168/96 en C-169/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/52)

De president van het Hof (Vijfde Kamer) van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken C-165/96, C-166/96, C-167/96, C-168/96 en C-169/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

⁽¹⁾ PB nr. C 210 van 20. 7. 1996.

Doorhaling van zaak C-24/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/49)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-24/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen V. Iannilli.

⁽¹⁾ PB nr. C 77 van 16. 3. 1996.

Doorhaling van zaak C-189/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/53)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-189/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen R. Marchionne.

⁽¹⁾ PB nr. C 210 van 20. 7. 1996.

Doorhaling van zaak C-25/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/50)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-25/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen F. Cannizzaro.

⁽¹⁾ PB nr. C 77 van 16. 3. 1996.

Doorhaling van zaak C-190/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/54)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-190/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen A. Alari.

⁽¹⁾ PB nr. C 210 van 20. 7. 1996.

Doorhaling van zaak C-202/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/55)

De president van de Vierde Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-202/96 (verzoek van het Tribunal administratif de Paris om een prejudiciële beslissing): Société des Laboratoires Valda tegen Fonds d'intervention et de régularisation du marché du sucre (F.I.R.S.).

⁽¹⁾ PB nr. C 233 van 10. 8. 1996.

Doorhaling van zaak C-273/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/58)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-273/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen B. Terranova.

⁽¹⁾ PB nr. C 294 van 5. 10. 1996.

Doorhaling van zaak C-271/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/56)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-271/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen A. Nardi.

⁽¹⁾ PB nr. C 294 van 5. 10. 1996.

Doorhaling van zaak C-295/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/59)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-295/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

⁽¹⁾ PB nr. C 318 van 26. 10. 1996.

Doorhaling van zaak C-272/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/57)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-272/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen A. Cipriani.

⁽¹⁾ PB nr. C 294 van 5. 10. 1996.

Doorhaling van zaak C-296/96 ⁽¹⁾
(97/C 199/60)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak C-296/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli): Strafzaak tegen G. Pezzola.

⁽¹⁾ PB nr. C 318 van 26. 10. 1996.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 6 mei 1997in zaak T-169/95: **A. Quijano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾*(Ambtenaren — Ziekteverlof — Medisch attest — Medische controlevisite — Conclusies in tegenspraak met medisch attest)*

(97/C 199/61)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-169/95, A. Quijano, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. M. Alves Vieira en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van een besluit van 21 september 1994 waarbij de Commissie verzoekers afwezigheid van 8 tot en met 23 augustus 1994 als onrechtmatig heeft aangemerkt en tien dagen op diens vakantieverlof in mindering heeft gebracht, heeft het Gerecht (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, president, A. Kalogeropoulos en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 6 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig het besluit van 21 september 1994 waarbij de Commissie verzoekers afwezigheid van 8 tot en met 23 augustus 1994 als onrechtmatig heeft aangemerkt en tien dagen op diens vakantieverlof in mindering heeft gebracht.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 299 van 11. 11. 1995.**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**
van 6 mei 1997in zaak T-195/95: **Guérin Automobiles tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾*(Mededinging — Beroep tot schadevergoeding — Niet-ontvankelijkheid)*

(97/C 199/62)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-195/95, Guérin automobiles, gevestigd te Alençon (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-C. Fourgoux, advocaat te Parijs en te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Schiltz, advocaat aldaar, rue Béatrix de Bourbon 4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk

F. E. González Díaz en G. Charrier, vervolgens G. Marenco en G. Charrier), betreffende een beroep tot toekenning van schadevergoeding wegens een gesteld verzuim van de Commissie, voor zover het verzuim van deze instelling om op een klacht van verzoekster te beslissen, haar schade zou hebben toegebracht, heeft het Gerecht (Tweede Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, president, C. P. Briët en A. Kalogeropoulos, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 6 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart de conclusies tot schadevergoeding niet-ontvankelijk.*
2. *Verwijst verzoekster in de kosten, daaronder begrepen die welke op de procedure inzake de conclusies betreffende het nalaten zijn gevallen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1995.**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**
van 14 mei 1997in de gevoegde zaken T-70/92 en T-71/92: **Florimex BV en Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾*(Mededinging — Beschikking tot afwijzing van klacht waarvan kennisgeving plaatsvond aan postbus van advocaat van klager — Berekening van beroepstermijn — Verenigbaarheid met artikel 2 van Verordening nr. 26 van heffing die bij externe aanvoeders wordt geïnd over bloemkwekerijproducten die worden geleverd aan op terrein van coöperatieve veilingvereniging gevestigde groothandelaren — Motivering)*

(97/C 199/63)

(Procestaal: Nederlands)

In de gevoegde zaken T-70/92 en T-71/92, Florimex BV en Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten, gevestigd te Aalsmeer (Nederland), aanvankelijk vertegenwoordigd door D. J. Gijlstra, advocaat te Amsterdam, vervolgens door J. A. M. P. Keijser, advocaat te Nijmegen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Stanbrook en Hooper, p/a A. Kronshagen, advocaat aldaar, boulevard de la Foire 12 tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: B. J. Drijber), ondersteund door Coöperatieve Vereniging De Verenigde Bloemenveilingen Aalsmeer (VBA) BA, gevestigd te Aalsmeer, vertegenwoordigd door G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31, betreffende een beroep tot nietigverklaring van de bij brief SG(92) D/8782 van 2 juli 1992

aan verzoeksters meegedeelde beschikking van de Commissie (IV/32.751 Florimex/Aalsmeer II en IV/32.990 VGB/Aalsmeer), houdende afwijzing van de verzoeken die ieder van hen heeft ingediend krachtens artikel 3, lid 2, van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204), heeft het Gerecht (Tweede Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, kamerpresident, C. W. Bellamy en A. Kalogeropoulos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 14 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig de bij brief SG(92) D/8782 van 2 juli 1992 aan verzoeksters meegedeelde beschikking van de Commissie.*
2. *Verwijst de Commissie in haar eigen kosten, alsmede in de kosten van verzoeksters.*
3. *Verstaat dat interveniënte haar eigen kosten zal dragen, alsmede de door haar interventie aan verzoeksters opgekomen kosten.*

(¹) PB nr. C 278 van 27. 10. 1992.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG van 14 mei 1997

in zaak T-77/94: Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Sepsitie van klacht bij gebreke van antwoord van klagers binnen gestelde termijn — Verenigbaarheid met artikel 85, lid 1, EG-Verdrag van heffing die wordt geheven bij aanvoerders die overeenkomsten hebben gesloten inzake aanvoer van bloemkwekerijproducten aan op terrein van coöperatieve veilingvereniging gevestigde ondernemingen — Verenigbaarheid met artikel 85, lid 1, EG-Verdrag van exclusieve afnameverplichting die is aanvaard door sommige groothandelaren die dergelijke producten doorverkopen aan detailhandelaren in specifieke verkoopruimte op hetzelfde terrein — Discriminatie — Invloed op handel tussen lidstaten — Beoordeling in algemene kader van geheel van regelingen — Geen merkbare invloed)

(97/C 199/64)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-77/94, Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten, Florimex BV, Inkoop Service Aalsmeer BV en M. Verhaar BV, gevestigd te Aalsmeer (Nederland), vertegenwoordigd door J. A. M. P. Keijser, advocaat te Nijmegen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Stanbrook en Hooper, p/a A. Kronshagen, advocaat aldaar, boulevard de la Foire 12, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (ge-

machtigde: B. J. Drijber), ondersteund door Coöperatieve Vereniging De Verenigde Bloemenveilingen Aalsmeer (VBA) BA, gevestigd te Aalsmeer, vertegenwoordigd door G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31, betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking die zou zijn vervat in de brief van de Commissie van 20 december 1993 betreffende de zaken IV/32.751 (Florimex/Aalsmeer II), IV/32.990 (VGB/Aalsmeer), IV/33.190 (Inkoop Service en M. Verhaar BV/Aalsmeer), IV/32.835 (Cultura) en IV/33.624 (Bloemenveilingen Aalsmeer III), heeft het Gerecht (Tweede Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, kamerpresident, C. W. Bellamy en A. Kalogeropoulos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 14 mei 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig de beschikking van de Commissie, vervat in haar brief van 20 december 1993, betreffende de zaken IV/32.751 — Florimex/Aalsmeer II, IV/32.990 — VGB/Aalsmeer, IV/33.190 — Inkoop Service en M. Verhaar BV/Aalsmeer, IV/32.835 — Cultura en IV/33.624 — Bloemenveilingen Aalsmeer III, voor zover daarin verzoeksters' klachten, dat de handelsovereenkomsten I, II en III van interveniënte strijdig zijn met artikel 85, lid 1, van het Verdrag, worden afgewezen.*
2. *Verwerpt het beroep voor het overige.*
3. *Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB nr. C 103 van 11. 4. 1994.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 14 maart 1997

in zaak T-25/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen e.a. tegen. Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Bestreden beschikking ingetrokken in loop van geding — Afdoening zonder beslissing)

(97/C 199/65)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-25/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen, gevestigd te Bonn, bestaande uit de volgende leden: Aero Lloyd Flugreisen GmbH & Co. Luftverkehrs-KG, gevestigd te Oberursel (Duitsland), Air Berlin GmbH & Co. Luftverkehrs KG, gevestigd te Berlijn, Condor Flugdienst GmbH, gevestigd te Kelsterbach (Duitsland), Germania Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Berlijn, Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Langenhagen (Duitsland), LTU Lufttransport Unternehmen

GmbH & Co. KG, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), en Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, gevestigd te Langenhagen, handelend in eigen naam, vertegenwoordigd door G. Schohe en P. von Dietze, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, rue Marie-Adelaide 24, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Jessen, P. Nemitz en G. M. Berrisch), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(95) 3319 def. van de Commissie van 29 november 1995 betreffende een fiscale steunmaatregel in de vorm van een afschrijvingsregeling ten behoeve van de Duitse maatschappijen, heeft het Gerecht (Vierde Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 14 maart 1997 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Op het beroep behoeft niet te worden beslist.*
2. *De Commissie wordt in alle kosten verwezen.*

(¹) PB nr. C 145 van 18. 5. 1996.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 21 maart 1997**

in zaak T-79/96 R: Camar Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Gemeenschappelijke marktordening — Bananen — Verzoek om voorlopige maatregelen — Verzoek om afgifte van invoercertificaten)

(97/C 199/66)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-79/96 R, Camar Srl, gevestigd te Firenze (Italië), vertegenwoordigd door W. Viscardini Donà, M. Paolin en S. Donà, advocaten te Padua, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8—10, ondersteund door Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Leanza en P. G. Ferri), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: E. de March), ondersteund door Franse Republiek (gemachtigden: F. Pascal en C. de Salins), betreffende een op artikel 186 van het EG-Verdrag gebaseerd verzoek ertoe strekkende, primair, dat de president van het Gerecht de Commissie gelast Camar voor 1997 invoercertificaten af te geven voor de invoer van een hoeveelheid bananen uit derde landen of niet-traditionele ACS-bananen gelijk aan het verschil tussen de hoeveelheid Somalische bananen die deze zal kunnen invoeren en de hoeveelheid die zij tijdens de jaren 1988, 1989 en 1990 heeft ingevoerd, en subsidiair, dat de president van het Gerecht alle andere maatregelen voorschrijft die hij nodig acht om te voorkomen dat Camar onherstelbare schade lijdt vóór het arrest in de hoofdzaak wordt gewezen, heeft de president van het Gerecht op 21 maart 1997 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*

2. *De beslissing ontrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG
van 2 mei 1997**

in zaak T-90/96: Automobiles Peugeot SA tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van niet-ontvankelijkheid)

(97/C 199/67)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-90/96, Automobiles Peugeot SA, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door X. De Roux, advocaat aldaar, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Loesch, advocaat aldaar, rue Zithe 8, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk F. E. González Díaz en G. Charrier, later G. Charrier), betreffende een beroep tot nietigverklaring van vier brieven van de Commissie van 3 en 22 april 1996, waarbij verzoeken om vertrouwelijke behandeling van in het kader van artikel 11 van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204) aan de Commissie verstrekte inlichtingen zouden zijn afgewezen, heeft het Gerecht (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, kamerpresident, A. Kalogeropoulos en P. Lindh, rechters; griffier: H. Jung, op 2 mei 1997 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB nr. C 233 van 10. 8. 1996.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG
van 26 maart 1997**

in zaak T-119/96: X tegen Europees Parlement (¹)

(Ambtenaren — Beroep tot nietigverklaring — Voorafgaande administratieve klacht — Exceptie van niet-ontvankelijkheid)

(97/C 199/68)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-119/96, X, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure en A. Tornel, advocaten te Brussel,

domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Europees Parlement (gemachtigden: M. Peter en N. Lorenz), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de besluiten van het Europees Parlement waarbij verzoekers afwezigheden van de dienst tijdens de maanden maart tot en met oktober 1995 als onregelmatig zijn aangemerkt, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, C. P. Briët en A. Potocki, rechters; griffier: H. Jung, op 26 maart 1997 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.*

(¹) PB nr. C 269 van 14. 9. 1996.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 2 mei 1997

in zaak T-136/96: Automobiles Peugeot SA tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

*(Mededinging — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie
van niet-ontvankelijkheid)*

(97/C 199/69)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-136/96, Automobiles Peugeot SA, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door X. de Roux, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Loesch, rue Zithe 8, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Marengo en G. Charrier), betreffende een beroep tot nietigverklaring van een besluit van de Commissie van 19 juli 1996 waarbij verzoeksters verzoek om vertrouwelijke behandeling van bepaalde gegevens die aan de Commissie zijn verstrekt in het kader van artikel 11 van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag, zou zijn afgewezen (PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204), heeft het Gerecht (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, president, A. Kalogeropoulos en P. Lindh, rechters; griffier: H. Jung, op 2 mei 1997 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB nr. C 318 van 26. 10. 1996.

Beroep, op 9 april 1997 ingesteld door CAS Succhi di Frutta SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-106/97)

(97/C 199/70)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 april 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door CAS Succhi di Frutta SpA, vertegenwoordigd door A. Miele, advocaat te Padua, A. Tizzano en G. M. Roberti, advocaten te Napels, en C. Scarpa, advocaat te Venetië, domicilie gekozen hebbende te Brussel bij het kantoor Tizzano, Grote Zavel 36.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 22 juli 1996 [nr. C(96) 1916] betreffende de levering van vruchtensap en vruchtenjam bestemd voor de bevolking van Armenië en Azerbeidzjan;
- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is dezelfde als degene die in zaak T-191/96 (¹) opkomt tegen de wijziging ex post van een van de essentiële elementen van de aankondiging betreffende een openbare inschrijving voor de levering van vruchtensap en vruchtenjam voor de bevolking van Armenië en Azerbeidzjan. Zij verklaart dienaangaande, dat waar zij in zaak T-191/96 opkwam tegen de mogelijkheid om andere verse producten dan de in de aankondiging genoemde, met name perziken, uit de interventievoorraden te halen, zij met het onderhavige beroep opkomt tegen een bij het bestreden besluit vastgestelde wijziging waarbij die vervangingsmogelijkheid is uitgebreid tot nectarines.

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in zaak T-191/96.

(¹) PB nr. C 94 van 22. 3. 1997, blz. 5.

Beroep, op 11 april 1997 ingesteld door Molkerei Großbraunshain GmbH en Bene Nahrungsmittel GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-109/97)

(97/C 199/71)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 april 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door

Großbraunshain GmbH, gevestigd te Harta bei Altenburg/Thüringen (Bondsrepubliek Duitsland), en Bene Nahrungsmittel GmbH, gevestigd te Lumpzig bei Altenburg/Thüringen (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door M. Loschelder, advocaat te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Loesch, advocaat aldaar, rue Goethe 11.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- Verordening (EG) nr. 123/97 van de Commissie van 23 januari 1997 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92, nietig te verklaren, voor zover voor het in de bijlage onder A genoemde product Altenburger Ziegenkäse (BOB) in de mededeling van de Bondsrepubliek Duitsland van 26 januari 1994 met de aanvullende informatie van 7 augustus 1996 voor de specificatie bedoeld in punt 5, onder c), als geografisch gebied ook de Landkreise Gera, Zeitz, Geithain, Grimma, Wurzen, Borna en de stad Gera respectievelijk na de herindelungen en herbenamingen in de betrokken Bundesländer Thüringen, Sachsen en Sachsen-Anhalt ook de Landkreise Greiz en Muldentalkreis, delen van de Kreise Leipziger Land en Burgenlandkreis en de stad Gera worden genoemd;

subsidiar,

Verordening (EG) nr. 123/97 van de Commissie van 23 januari 1997 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92, nietig te verklaren, voor zover in de bijlage onder A het product Altenburger Ziegenkäse (BOB) wordt genoemd met dien verstande dat tot aan een wijziging van de lijst op grond van een verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland tot wijziging van de specificatie wegens een nieuwe afbakening van het geografisch gebied, de in de mededeling van de Bondsrepubliek Duitsland van 26 januari 1994 met de aanvullende informatie van 7 augustus 1996 voorkomende beschrijving van het geografische gebied met betrekking tot de Landkreise Altenburg en Schmölln respectievelijk Altenburger Land alsmede de beschrijving van het product voor de rest gehandhaafd blijft;

- verweerster overeenkomstig artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Großbraunshain GmbH is de enige onderneming in de streek Altenburger Land die op industriële wijze „Altenburger Ziegenkäse” produceert. Bene Nahrungsmittel GmbH bezit alle aandelen van Großbraunshain GmbH.

Met het onderhavige beroep komen verzoeksters op tegen het feit, dat de benaming „Altenburger Ziegenkäse” met

een in de mededeling van de Bondsrepubliek Duitsland te ruim omschreven geografisch gebied is opgenomen in de in artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 bedoelde lijst van beschermde oorsprongsbenamingen. Deze opname in de lijst heeft tot gevolg, dat ook ondernemingen die niet in het Altenburger Land gevestigd zijn, genoemde benaming voor hun producten kunnen gebruiken, waardoor verzoeksters een voortdurende schade leiden die hen in hun bestaan bedreigt. Door de zowel uit materieelrechtelijk als uit procesrechtelijk oogpunt verkeerde keuze van de vereenvoudigde procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 zijn verzoeksters op ontoelaatbare wijze beroofd van hun recht van verweer. Bovendien worden verzoeksters op ontoelaatbare wijze gediscrimineerd, daar de onderhavige situatie een niet-gerechvaardigde gelijke behandeling van ongelijke situaties en daarenboven ook een met artikel 2, lid 1, onder a), i), van Richtlijn 79/112/EEG onverenigbare misleiding van de consumenten oplevert.

Verder is het van geen belang, of de benaming „Altenburger Ziegenkäse” voor de concurrenten „door het gebruik algemeen gangbaar” is geworden, daar deze benaming niet overeenkomstig het Warenkennzeichengesetz van de voormalige DDR was geregistreerd. Verordening (EEG) nr. 2081/92 beschermt namelijk slechts geografische oorsprongsbenamingen respectievelijk -aanduidingen, doch geen merken of generieke benamingen.

Tenslotte voeren verzoeksters aan, dat de Commissie bij de vaststelling van Verordening (EG) nr. 123/97 haar discretionaire bevoegdheid heeft misbruikt door de mededeling van de Bondsrepubliek Duitsland zonder meer over te nemen en daardoor ook de daarin voorkomende, buiten de zaak staande overweging, het gebruik van de benaming door een niet in het gebied gevestigde onderneming mogelijk te maken, over te nemen. Aan de beslissing kleeft ook een rechtsgebrek doordat de Commissie kennelijk geen gebruik heeft gemaakt van de discretionaire bevoegdheid die artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 haar verleent.

Beroep, op 14 april 1997 ingesteld door Kneissl Dachstein Sportartikel Aktiengesellschaft tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-110/97)

(97/C 199/72)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Kneissl Dachstein Sportartikel Aktiengesellschaft, gevestigd te Molln (Oostenrijk), vertegenwoordigd door G. Diwok van het advocatenkantoor Kerres & Diwok, advocaat te Wenen, Stubenring 18.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- Beschikking 97/81/EG van de Commissie van 30 juli 1997 nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van verzoeksters advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking ⁽¹⁾ werden de bijdragen van „Austria Tabakwerke” (AT), die volledig eigendom is van de Republiek Oostenrijk, aan de Oostenrijkse vennootschap „Head Tyrolia Mares” (HTM) in de vorm van kapitaalinjecties ter hoogte van 1 590 miljoen Osh. (118 miljoen ecu) beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag; deze steun werd krachtens artikel 92, lid 3, onder c), verenigbaar met de gemeenschappelijke markt geacht, mits bepaalde aan de Oostenrijkse regering gerichte voorwaarden in acht werden genomen.

Verzoekster, een van de grootste concurrenten van HTM, betoogt, dat de toegekende subsidie tot een ongerechtvaardigde positieverbetering voor HTM leidt, de mededinging vervalst en onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt wegens inbreuk op artikel 92, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag.

In de eerste plaats wordt betoogd, dat de Commissie in strijd heeft gehandeld met haar eigen kaderregeling (kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden) ⁽²⁾, omdat zij:

- geen rekening heeft gehouden met de als steun aan te merken bijdragen van vennoten en met andere reeds in 1993 door AT aan HTM gedane betalingen (die op hun beurt ook een bestaande steunregeling in de zin van artikel 93 van het EG-Verdrag zouden kunnen zijn), waardoor evenwel de totale steun de grenzen van het redelijke heeft overschreden; overigens zouden deze betalingen in strijd zijn met zowel het GATT, als de destijds tussen Oostenrijk en de EEG geldende vrijhandelsovereenkomst;
- het fiscale gebruik van een verliesoverboeking naar 1994 heeft toegelaten ondanks de ontvangst van de steun in 1993;
- ten onrechte heeft aangenomen dat door het faillissement van HTM een klein monopolie zou ontstaan;
- onvoldoende aandacht heeft besteed aan het vraagstuk van een redelijke minimumrente.

Bovendien is de genoemde kaderregeling zelf in strijd met artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, aangezien reddingssteun volgens de bewoordingen van het EG-Verdrag niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Verder stelt verzoekster misbruik van bevoegdheid door de Commissie, omdat niet een toereikende capaciteitsvermindering is verlangd en het ontoereikende herstructureringsprogramma in feite door de steun wordt gefinancierd. Een particulier aandeelhouder had als verkoper van de koper de overname van een veel groter risico en duidelijk meer eigen prestaties verlangd.

Tenslotte betoogt zij, dat aan geen van de voorwaarden van de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag is voldaan: de steun aan HTM komt niet een vorm van economische bedrijvigheid ten goede, doch slechts een enkele onderneming, de in verschillende regio's gelegen productievestigingen van HTM sluiten de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën uit en het vereiste communautaire belang ontbreekt.

⁽¹⁾ PB nr. L 25 van 28. 1. 1997, blz. 26.

⁽²⁾ PB nr. C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12.

Beroep, op 14 april 1997 ingesteld door Monsanto Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-112/97)

(97/C 199/73)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Monsanto Company, vertegenwoordigd door C. Stanbrook QC en R. Maclean, beide van Stanbrook and Hooper, te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxembourg ten kantore van A. Kronshagen, advocaat aldaar, rue Marie-Ade-laïde 22.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 14 januari 1997 betreffende een standpuntbepaling, overeenkomstig artikel 175 van het EG-Verdrag, omtrent de verwijzing van verzoeksters aanvraag naar het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang en omtrent de opnemings van bovine somatotropine in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een vennootschap naar het recht van Delaware (VSA), heeft een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik ontwikkeld, genaamd Sometribove, dat wordt ingedeeld als een recombinante bovine somatotropine. Om dit product in de handel te kunnen brengen, diende verzoekster een vergunning te verkrijgen van het EG-Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik. Voor zij de vergunning verkreeg, werd Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad vastgesteld, houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen (MRL) van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

Na de vaststelling van deze verordening, moest Sometribove worden opgenomen in een van de bijlagen bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad, voordat verzoekster vergunning kon worden verleend om het product op de markt te brengen. Door verzoekster werd via de bij die verordening vastgestelde procedure een aanvraag voor de vaststelling van een MRL ingediend. Bij beschikking van 14 januari 1997 wees de Commissie verzoeksters verzoek om de zaak te verwijzen naar het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang af, op grond dat BST niet op de markt mocht worden gebracht of aan melkkoeien mocht worden toegediend krachtens Beschikking 94/936/EG van de Raad, zodat verzoekster geen belang had bij de vaststelling van een MRL. Het bij Beschikking 94/936/EG van de Raad ingevoerde moratorium was de voornaamste reden voor de beslissing van de Commissie.

Volgens verzoekster dient de beschikking van de Commissie nietig te worden verklaard op de volgende gronden:

1. De Commissie heeft de communautaire procedure voor de vaststelling van MRL's niet in acht genomen, toen zij verzoeksters aanvraag om Sometribove op te nemen in een van de bijlagen bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad afwees;
2. Door de beschikking vast te stellen heeft de Commissie in strijd gehandeld met de beginselen van het moratorium. In het bijzonder belet de beschikking verzoekster om beperkte praktische proeven betreffende de werking van BST-producten te verrichten;
3. De Commissie heeft haar beschikking vastgesteld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en daarbij inbreuk gemaakt op verzoeksters gewettigde verwachting dat de voorwaarden voor de vaststelling van een MRL gebaseerd zouden worden op een wetenschappelijke beoordeling van het product;
4. Door de vaststelling van de beschikking heeft de Commissie in strijd met het evenredigheidsbeginsel gehandeld. De ingreep in verzoeksters commerciële activiteiten als gevolg van de beschikking van de Commissie is

onevenredig aan elk eventueel voordeel van een weigering om het product onder een van de hiervoor genoemde bijlagen te brengen;

5. De Commissie heeft haar bevoegdheid misbruikt, door haar beschikking te baseren op niet relevante overwegingen en motieven van politieke aard;
6. Tenslotte is de beschikking van de Commissie in strijd met een aantal overeenkomsten die de Europese Gemeenschap op grond van de Slotakte van de Uruguayronde heeft goedgekeurd. De beschikking van de Commissie kan aan die normen worden getoetst en bij een dergelijke toetsing blijkt dat de beschikking zelf in strijd is met de bewoordingen van het GATT 1994 en de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen (SPS-Overeenkomst).

Beroep, op 15 april 1997 ingesteld door P. Tomarchio tegen Europese Rekenkamer

(Zaak T-113/97)

(97/C 199/74)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 april 1997 beroep ingesteld tegen Europese Rekenkamer door P. Tomarchio, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 21 juni 1996 tot afwijzing van zijn verzoek om de toepassing van artikel 31, lid 2, van het Statuut te overwegen;
- voorzover nodig nietig te verklaren het besluit van 27 december 1996 tot afwijzing van zijn klacht;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-16/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 74 van 8. 3. 1997, blz. 27.

Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door P. Keyaerts tegen Europese Commissie

(Zaak T-114/97)

(97/C 199/75)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 1997 beroep ingesteld tegen Europese Commissie door P. Keyaerts, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 17 juni 1996 tot afwijzing van zijn verzoek om de toepassing van artikel 31, lid 2, van het Statuut te overwegen;
- voorzover nodig nietig te verklaren het uitdrukkelijke besluit tot afwijzing, dat de Commissie op 27 december 1996 in antwoord op zijn klacht heeft genomen;
- verweerster te verwijzen in alle kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-16/97 (1).

(1) PB nr. C 74 van 8. 3. 1997, blz. 27.

Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door R. Ryan tegen Rekenkamer

(Zaak T-121/97)

(97/C 199/76)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 1997 beroep ingesteld tegen Rekenkamer door R. Ryan, wonende te Dublin (Ierland), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit betreffende de betaalbaarstelling van verzoekers pensioen per 1 maart 1997, dat hem voor het eerst is meegedeeld op 27 februari 1997, nietig te verklaren voorzover daarin — wegens artikel 2 van Veror-

dening (EG, Euratom, EGSK) nr. 840/95 van de Raad — de verplichting voor de Raad wordt miskend om in geval van een verhoging van de basissalarissen van de voorzitter en de leden van de Rekenkamer tegelijkertijd een besluit te nemen over een passende verhoging van de reeds verworven pensioenen, zoals bepaald in artikel 18 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2290/77 van de Raad;

- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, oud-lid van de Rekenkamer sedert februari 1994, verklaart, dat hij op 1 maart 1997 de eerste maal recht had op betaling van zijn pensioen. Op 27 februari ontving hij de berekening van zijn nettopensioen, waaruit hem was gebleken dat wegens artikel 2 van Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 840/95 van de Raad van 10 april 1995 houdende wijziging van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2290/77 zijn pensioen niet was verhoogd na de salarisverhoging voor de voorzitter en de leden van de Rekenkamer, besloten bij artikel 1 van eerstgenoemde verordening. In casu komt verzoeker op tegen dit individuele besluit.

Hij stelt primair, dat artikel 2 van Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 840/95 onwettig is in zoverre het bepaalt, dat de verworven pensioenen niet worden verhoogd, ofschoon bij artikel 1 van dezelfde verordening wel de basissalarissen en de maandelijkse overbruggingstoelagen van de voorzitter en de leden van de Rekenkamer zijn verhoogd. Deze bepaling is in strijd met artikel 18 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2290/77, bepalende dat ingeval de Raad tot verhoging van het basissalaris besluit, hij tegelijk een besluit over een passende verhoging van de verworven pensioenen neemt. Bovendien wordt er geen geldige reden aangevoerd voor deze afwijking van de constante praktijk van de Raad tot dusverre.

Subsidiair stelt hij, dat Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 840/95 op hem niet van toepassing is, omdat zij spreekt van de verworven pensioenen, dit wil zeggen de pensioenen die ten tijde van haar inwerkingtreding feitelijk betaalbaar waren gesteld. Verzoekers pensioen is echter niet voor de datum van inwerkingtreding van de verordening, te weten 1 mei 1995, maar daarna betaalbaar gesteld, in de zin van uitbetaald.

Verzoeker stelt voorts, dat hij op grond van artikel 18 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2290/77, die van toepassing was toen hij zijn ambt bij de Rekenkamer aanvaardde, erop mocht vertrouwen dat het bedrag van zijn pensioen gelijktijdig met het basissalaris op passende wijze zou worden verhoogd door de Raad. Door deze bepaling niet in acht te nemen, heeft de Raad derhalve het vertrouwensbeginsel geschonden.

Tenslotte klaagt hij over schending van het non-discriminatiebeginsel. Artikel 2 van Verordening (EG, Euratom,

EGKS) nr. 840/95 creëert een ongerechtvaardigd en onbillijk verschil in behandeling tussen de voorzitters en leden van de Rekenkamer die nog niet en degenen die al wel zijn gepensioneerd, en ook tussen deze personen onderling al naar gelang van de datum waarop een pensioen verworven is.

— iedere andere hiermee verbonden maatregel te gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Beroep, op 18 april 1997 ingesteld door Ferriera Lamifer SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-122/97)

(97/C 199/77)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 1997 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ferriera Lamifer SpA, vertegenwoordigd door C. Punzi en F. Satta, advocaten te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Turk, advocaat aldaar, avenue Guillaume 13 B.

In 1994 heeft de Italiaanse regering de Commissie in kennis gesteld van wet nr. 481 van 3 augustus 1994, en besluit nr. 683 van de minister van Industrie, Handel en Ambacht van 12 oktober 1994, beide bedoeld om de tenuitvoerlegging te bevorderen van een herstructureringsplan voor de nationale ijzer- en staalsector door middel van sluiting van productie-eenheden en omschakeling van de werknemers naar andere economische sectoren dan de ijzer- en staalindustrie. Bij beschikking van 12 december 1994 heeft de Commissie bovenbedoelde maatregelen goedgekeurd.

Bij de eerste bestreden beschikking, vastgesteld op basis van de Staalsteuncode ⁽¹⁾ en bovengenoemde beschikking van 12 december 1994, heeft de Commissie de voorgenomen steun ten gunste van — onder meer — de verzoevende onderneming ontoelaatbaar verklaard met de overweging, dat steun bij sluiting uitsluitend moet worden verleend aan ondernemingen die geregeld op de ijzer- en staalmarkt hebben geproduceerd in de zin van artikel 4, lid 2, van de steuncode.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

In de eerste plaats lijkt het onredelijk, enkel het jaar 1993 als referentiejaar te hanteren, daar dit jaar onmiddellijk vooraf ging aan de vaststelling van de nationale maatregelen die de sluiting van de ijzer- en staalinstallaties moesten bevorderen. Aangezien, wat de regelmatigheid van de productie betreft, de steuncode niet had bepaald, wanneer de referentieperiode zou ingaan, is de drastische verkorting van de referentieperiode aan de hand waarvan de regelmatigheid van de productie kan worden beoordeeld, in duidelijke tegenspraak met die code. In de tweede plaats lijkt het eveneens arbitrair en ongegrond, de hoeveelheid die een onderneming die met een productiecyclus van vierentwintig uur per dag produceert, maximaal kan produceren, als parameter te gebruiken ten behoeve van de daadwerkelijke productie in de referentieperiode. In dit verband beklemtoont verzoekster, dat de steuncode enkel sprak van „regelmatigheid” van de productie, waaronder uiteraard moest worden verstaan een productieactiviteit die aansluit bij de vroegere productie van de onderneming, en zeker geen gegeven dat daartoe ongeschikt is, zoals de hoeveelheid die de onderneming maximaal kan produceren.

— nietig te verklaren Beschikking nr. 4288 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1996, aan verzoekster betekend bij schrijven van 11 maart 1997 van het Directoraat-generaal Industriële productie van het Italiaanse Ministerie van Industrie, waarbij de „voorgenomen steunmaatregelen van Italië in het kader van de herstructurering van de particuliere ijzer- en staalindustrie” ten gunste van onder meer Ferriera Lamifer, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag zijn verklaard en de verlening van die steun derhalve niet is toegestaan;

— nietig te verklaren Beschikking nr. 17924 van de Commissie van 12 december, voor zover daarbij ter bepaling van de criteria bedoeld in artikel 4, lid 2, tweede alinea, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie van 27 november 1991 tot invoering van communautaire regels voor de steun aan de ijzer- en staalindustrie (de zogenoemde steuncode) is bepaald, dat onder „regelmatige productie” moet worden verstaan, een productie „gedurende het (...) jaar 1993 (...) gemiddeld ten minste met één ploeg per dag, dat wil zeggen ten minste acht uur per dag gedurende vijf dagen per week”;

Tenslotte beroept verzoekster zich op een gebrek aan motivering, daar de bestreden beschikking geen rekening houdt met haar bijzondere situatie. De vaststelling van één parameter, zowel voor staalfabrikanten als voor walsen, is duidelijk discriminerend voor verzoekster, daar haar normale bedrijvigheid is gebaseerd op één ploeg per dag, tegenover een gemiddelde bedrijvigheid van drie ploegen per dag voor walsen. Bovendien was de regelmatigheid van haar productie ongunstig beïnvloed doordat de plaatselijke autoriteiten de productie tijdens de nachtelijke uren had-

den verboden, welke uren vanuit het oogpunt van de kosten van elektrische energie het voordeligst zijn.

(¹) Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie van 27 november 1991 tot invoering van communautaire regels voor de steun aan de ijzer- en staalindustrie (PB nr. L 362 van 31. 12. 1991, blz. 57).

**Beroep, op 18 april 1997 ingesteld door Salomon SA tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-123/97)

(97/C 199/78)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Salomon SA, gevestigd te Pringy (Frankrijk), vertegenwoordigd door L. Donnedieu de Vabres en J.-P. Jouyet (Jeantet & Partner), advocaten te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, Grand-Rue 31.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— Beschikking 97/81/EG nietig te verklaren;

— verweerster te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Austria Tabakwerke AG (AT) is een staatsholding die voor 100 % in eigendom is van de Republiek Oostenrijk. Head Tyrolia Mares (HTM) is een Oostenrijkse holding van een groep ondernemingen die zich bezighoudt met de productie en de verhandeling van sportartikelen, met name wintersport-, tennis- en duiksportartikelen. Verzoekster concurreert rechtstreeks met HTM op de markt voor wintersport (ski's, skischoenen, skibindingen) en sport- en wandelschoenen.

Op 30 juli 1996 verklaarde de Commissie de totale reeds toegekende en nog toe te kennen bijdragen van AT aan HTM in de vorm van kapitaalinjecties ter hoogte van 1 590 miljoen Osh. (118 miljoen ecu) verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Met onderhavig beroep wordt opgekomen tegen de juridische beoordeling vanuit het oogpunt van de artikelen 92

en volgende van het EG-Verdrag en verder tegen de beschikking van de Commissie, voor zover daarin de betaling van 1 273 miljoen Osh. (95 miljoen ecu), die door de Commissie reeds voorwaardelijk was goedgekeurd als reddingssteun, wordt bevestigd en een aanvullende steun van 317 miljoen Osh. (95 miljoen ecu) wordt goedgekeurd. Eveneens wordt opgekomen tegen de in artikel 2 vastgestelde verbintenissen en voorwaarden, aangezien zij in geen verhouding staan tot het bedrag van de goedgekeurde steun en dus in strijd zijn met de bepalingen die de Commissie zelf heeft vastgesteld in haar „kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden” (¹).

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster:

— een kennelijke beoordelingsfout, voorzover de Commissie zich op het standpunt heeft gesteld, dat aan de algemene voorwaarden voor de goedkeuring van de betaling van steun was voldaan;

— een kennelijke beoordelingsfout en schending van artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, voorzover de door de Oostenrijkse regering toegekende steun:

— niet in staat is de levensvatbaarheid van HTM binnen een redelijke termijn te herstellen;

— niet onnodige mededingingsvervalsingen kan voorkomen;

— onevenredig is in verhouding tot de kosten en baten van de herstructurering;

— een kennelijke beoordelingsfout en schending van artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag:

— ten aanzien van de uitvoering van het herstructureringsplan en de inachtneming van de gestelde voorwaarden;

— aangezien de Commissie haar toezicht niet kan uitoefenen;

— schending van artikel 190 van het EG-Verdrag, aangezien de Commissie haar beschikking niet toereikend heeft gemotiveerd.

(¹) PB nr. C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12.

Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Coca-Cola Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-125/97)

(97/C 199/79)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Coca-Cola Company, vertegenwoordigd door M. Siragusa, van Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Elvinger & Hoss, advocaten aldaar, cote d'Eich 15.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren Beschikking 97/180/EG van de Commissie van 22 januari 1997, voorzover daarin wordt vastgesteld dat: i) de levering van koolzuurhoudende cola-frisdranken in Groot-Brittannië een relevante markt is; ii) CCSB een machtspositie inneemt op deze markt, en iii) TCCC zeggenschap heeft over CCE in de zin van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad;

subsidiar,

- nietig te verklaren Beschikking 97/180/EG van de Commissie van 22 januari 1997, voorzover zulks noodzakelijk is ter vernietiging van de hiervoor vermelde vaststellingen, en de verwerving van ABGB door CCE verenigbaar te verklaren in de zin van artikel 10, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 4064/89,

in elk geval,

- nietig te verklaren de toezegging die CCE op 17 februari 1997 aan de Commissie heeft gedaan, alsmede de bevindingen op basis waarvan de Commissie die toezegging heeft gevraagd en verkregen, namelijk dat CCSB een machtspositie inneemt op een relevante markt welke de levering van koolzuurhoudende cola-frisdranken in Groot-Brittannië omvat,

- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen Beschikking 97/180/EG van de Commissie van 22 januari 1997 („beschikking”), welke is gegeven op basis van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad („verordening”) en waarbij de ontbinding van een gemeenschappelijke onderneming werd goedgekeurd krachtens artikel 8, lid 2, van de verordening. De betrokken gemeenschappelijke onderneming — Amalgamated Beverages Great Britain („ABGB”) — was in 1986 opgericht door Cadbury Schweppes („CS”) en The Coca-Cola Company („TCCC”), eigenaars van een reeks van merken fris-

drank die in Groot-Brittannië en elders worden verkocht. Gedurende haar gehele bestaan heeft ABGB zich enkel bezig gehouden met het bottelen, distribueren, in de handel brengen en verkopen van frisdranken van haar eigenaars (en anderen) in geheel Groot-Brittannië. De desbetreffende commerciële activiteiten werden verricht via ABGB's volledige dochter Coca-Cola & Schweppes Beverages („CCSB”).

Onderhavig geschil ontstond toen CS en TCCC de Commissie meedeelden dat zij waren overeengekomen om ABGB te ontbinden door hun respectieve belangen hierin te verkopen aan Coca-Cola Enterprises („CCE”), een onafhankelijke bottelonderneming die voordien geen activiteiten in Groot-Brittannië had ontplooid. Nadat de Commissie haar goedkeuring had gegeven, werd de transactie in februari 1997 door partijen uitgevoerd. TCCC komt niet op tegen de goedkeuring van de transactie door de Commissie, doch tegen de vele nadelige bevindingen betreffende de afbakening van de productmarkt, de machtspositie en zeggenschap van TCCC over CCE, alsook tegen een kennelijk op de vaststelling van de machtspositie gebaseerde verbintenis welke grenzen stelt aan het concurrentiële gedrag van CCSB. Deze bevindingen en verbintenissen zullen duurzame gevolgen hebben voor de rechtspositie en commerciële activiteiten van zowel TCCC als CCE, ook al waren zij duidelijk niet van invloed voor de uiteindelijke beslissing om de transactie goed te keuren.

Verzoekster merkt op dat de vaststelling van de Commissie dat cola's een afzonderlijke relevante productmarkt vormen, of dat TCCC of een Coca-Cola-bottelaar een onderneming met een machtspositie is, belangrijke juridische en commerciële consequenties zal hebben voor TCCC en haar Europese bottelaars. De juridische normen welke voor hun gedragingen gelden, worden restrictiever en dit precedent zal ongetwijfeld worden gevolgd door nationale mededingingsautoriteiten en rechterlijke instanties. In het bijzonder is de vaststelling van de machtspositie bedoeld om grenzen te stellen aan het commerciële gedrag van CCSB, hetgeen op zijn beurt weer de vrijheid van CCSB om producten van TCCC te bottelen en te verkopen beperkt. Bovendien loopt TCCC een concreet en aantoonbaar risico, dat de beschikking van de Commissie betreffende deze aangelegenheden door de nationale rechters en instanties als een res judicata zal worden beschouwd, zonder dat TCCC de gelegenheid heeft gehad om deze door de Gemeenschapsrechter te laten toetsen.

In dit verband kan niet worden gesteld, dat de vele vaststellingen van de Commissie betreffende de afbakening van de markt, de machtspositie en de zeggenschap slechts als ijdele dicta bedoeld zijn. Naar het zich laat aanzien heeft de Commissie haar bevindingen zorgvuldig gestaafd en deze op dezelfde wijze gepresenteerd als zij haar beslissing zou hebben gepresenteerd in aangelegenheden met precedentwaarde welke van wezenlijk belang zijn voor de beoordeling van de transactie vanuit het oogpunt van de mededinging. Omdat deze vaststellingen zijn gedaan in een beschikking waarbij een onvoorwaardelijke toestemming wordt verleend, dreigen zij de kracht van precedent te verkrijgen, zonder dat terzake de vereiste wettelijke waarborgen worden geboden, indien zij niet door het Gerecht worden getoetst.

Verzoekster stelt dat de Commissie belangrijke betrouwbare bewijzen van een substitutie op het niveau van de consument naast zich neer heeft gelegd, ofschoon deze gewoonlijk als zeer relevant voor de afbakening van de markt worden beschouwd. Andere bewijzen betreffende de afbakening van de markt en de machtspositie heeft zij slechts selectief aanvaard en zij heeft te veel gewicht toegekend aan ongetoetste en subjectieve standpunten en aan bewijzen betreffende factoren met een geringe bewijskracht. Bovendien heeft de Commissie zich bij het onderzoek van de relatie tussen TCCC en CCE op een niet relevante bepaling beroepen, namelijk artikel 3, lid 3, van de Verordening en onweersproken verklaringen van een erkende autoriteit omtrent de toepasselijke normen van het recht van de VSA betreffende het beheer van ondernemingen letterlijk genegeerd.

Verzoekster stelt in dit verband, dat TCCC geen eigenaar is van de vermogensbestanddelen van CCE, noch deze mag gebruiken; zij heeft niet de meerderheid van de aandelen van CCE in handen, noch zeggenschap daarover, zij heeft geen preferentiële aandelen welke haar een meerderheid van de stemrechten in CCE verlenen, heeft geen veto-rechten, geen recht leden van het bestuur van CCE te benoemen en heeft geen overeenkomst met andere aandeelhouders gesloten om een meerderheid van de stemrechten te verlenen of de benoeming van directeurs mogelijk te maken.

Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Sonasa, Sociedade Nacional de Segurança Lda., tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-126/97)

(97/C 199/80)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Sonasa, Sociedade Nacional de Segurança Lda., gevestigd te Lissabon, vertegenwoordigd door N. M. Sarmento, advocaat te Lissabon, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij V. Gillen, advocaat aldaar, rue Aldringen 13.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— Beschikking C(96) 3451 van de Commissie van 16 december 1996 nietig te verklaren;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster bestrijdt de beschikking van de Commissie tot verlaging van het bedrag dat was toegekend voor een door haar in 1989 voltooide beroepsopleidingsactie.

Tot staving van haar beroep beroept verzoekster zich op schending van de beginselen van stabiliteit, rechtszekerheid, bescherming van het gewettigd vertrouwen, goed bestuur en zorgvuldigheid. De bestreden beschikking is gebrekkig wegens onvoldoende motivering en misbruik van recht, bestaande in een venire contra factum proprium, en berust op duidelijke schending van verkregen rechten, de rechtszekerheid en het gewettigd vertrouwen.

Na de door verzoekster te organiseren opleidingsactie te hebben goedgekeurd, stelde het Dafse zich op het standpunt, dat verzoekster niet voldeed aan de voorwaarde, dat de loonkosten voor de praktische opleiding niet hoger mochten zijn dan die voor de theoretische opleiding. De verklaring hiervoor is, dat ofschoon verzoekster gelijke loonkosten had ingediend voor de theoretische opleiding (200 uur) en de praktische opleiding (200 uur), het Dafse betwijfelde of de zogenoemde „theoretische stages” daadwerkelijk een theoretische opleiding vormden. Overigens waren de theoretische stages in het kader van de betrokken opleidingsactie geheel identiek aan die welke hadden plaatsgevonden in 1988 en waartegen noch door het Dafse noch door de Commissie bezwaren waren ingediend, zelfs niet na inspecties door ingenieurs van het Dafse.

Verzoekster beklemtoont, dat zij twee jaar nadat zij om betaling van het saldo had verzocht, door het Dafse ervan in kennis werd gesteld dat een onderzoek zou worden ingesteld naar de feitelijke omstandigheden en de boekhouding betreffende de acties waarvoor het ESF voor het jaar 1989 bijstand had toegekend. Eerst twee jaar na deze kennisgeving, en dus vier jaar na indiening van het verzoek om betaling van het saldo, kreeg verzoekster te horen dat de kosten die verband hielden met de theoretische stages niet voor vergoeding in aanmerking kwamen, waardoor het totaalbedrag van de bijdragen van het ESF en het OSS werd verlaagd van 27 841 049 esc. (totale uitgaven) tot 15 591 329 esc.

Verzoekster bevindt zich thans, ongeveer zeven jaar na het verzoek om betaling van het saldo en na alle voorschotten van het Dafse en de Commissie, in een situatie die ten onrechte uit haar evenwicht is gebracht doordat de Commissie het gewettigd vertrouwen had opgewekt dat zij het saldo dat thans wordt geweigerd, zou uitbetalen.

Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Coca-Cola Enterprises Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-127/97)

(97/C 199/81)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Coca-Cola Enterprises Inc., vertegenwoordigd door M. Reynolds van Allen & Overy, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Zeyen Beghin Feider, advocaten aldaar, rue de l'Avenir 4.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 22 januari 1997, voorzover daarin wordt vastgesteld dat:
  - a) TCCC zeggenschap heeft over CCE in de zin van artikel 3, lid 3, van de concentratieverordening,
  - b) de levering van koolzuurhoudende cola-frisdranken in Groot-Brittannië een afzonderlijke markt is, en
  - c) CCSB een machtspositie inneemt op de markt voor colahoudende frisdranken;
- subsidiair, nietig te verklaren de volgende bevindingen in de beschikking van de Commissie van 22 januari 1997:
  - a) TCCC zeggenschap heeft over CCE in de zin van artikel 3, lid 3, van de concentratieverordening,
  - b) de levering van koolzuurhoudende cola-frisdranken in Groot-Brittannië een afzonderlijke markt is, en
  - c) CCSB een machtspositie inneemt op de markt voor colahoudende frisdranken;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die in zaak T-125/97 (Coca-Cola Company).

(¹) Zie bladzijde 32 van dit Publikatieblad.

Beroep, op 22 april 1997 ingesteld door Fallimento Nuova Sidercamuna SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-130/97)

(97/C 199/82)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Fallimento Nuova Sidercamuna SpA, vertegenwoordigd door E. Adriano Raffaelli, advocaat te Milaan, I. Van Bael, advocaat te Brussel, en F. Di Gianni, advocaat te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Brausch, van het kantoor Loesch & Wolter, rue Goethe 11.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie nr. C(96) 4288 def. van 18 december 1996 (¹), betreffende voorgenomen sluitingssteun van Italië in het kader van de herstructurering van de Italiaanse particuliere ijzer- en staalsector;
- de Commissie in de kosten van de onderhavige procedure te veroordelen;
- iedere andere wettelijke of op billijkheidsgronden gerechtvaardigde maatregel te treffen ter bescherming van de belangen van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden beschikking is dezelfde als die welke in zaak T-122/97 (Ferriera Lamifer/Commissie) aan de orde is (²).

Met haar eerste middel tot nietigverklaring houdt verzoekster staande, dat de bestreden beschikking het resultaat is van een onjuiste beoordeling van de toepasselijke regelgeving en van een tegenstrijdige redenering van de Commissie. Dienaangaande betoogt verzoekster, dat de communautaire voorschriften op het gebied van de herstructurering van de ijzer- en staalsector, daaronder begrepen de steuncode (³), tot doel hebben de overcapaciteit op de markt te verminderen. De Commissie heeft derhalve artikel 4 van de steuncode geschonden door de ten gunste van verzoekster getroffen maatregelen ontoelaatbaar te verklaren, ook al hebben deze geleid tot definitieve beëindiging van de betrokken productie, zodat haar beschikking duidelijk tegenstrijdig is. Verzoekster betoogt voorts, dat de Commissie het beginsel van het nuttig effect heeft geschonden door de toelaatbaarheid van de Italiaanse maatregelen te beoordelen aan de hand van een formeel criterium, te weten de regelmatige productie, alsmede in het licht van het primaire doel van het communautaire ijzer- en staalbeleid, te weten de ontmanteling van de productieactiviteit.

Met haar tweede middel tot nietigverklaring betoogt verzoekster, dat de Commissie zich schuldig heeft gemaakt aan misbruik van bevoegdheid en kennelijk onjuiste beoordeling van de in artikel 4, lid 2, tweede streepje, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS gestelde voorwaarde. Nu deze uitlegging het beginpunt lijkt te zijn van de algehele beoordeling van de Commissie, moet worden geconcludeerd, dat alle analyses door de Commissie van de door verzoekster en de Italiaanse autoriteiten aangevoerde argumenten in strijd zijn met de bepalingen van de steuncode.

Met haar derde middel tot nietigverklaring betoogt verzoekster, dat de beschikking inbreuk maakt op het Gemeenschapsrecht, inzonderheid het non-discriminatiebeginsel. De Commissie heeft vergelijkbare situaties verschillend en niet-vergelijkbare situaties gelijk behandeld. Bovendien heeft zij voor de Italiaanse ijzer- en staalbedrijven strengere criteria vastgesteld dan voor ondernemingen in andere lidstaten. Door geen gebruik te maken van de haar in artikel 95 van het EGKS-Verdrag toegekende bevoegdheden om maatregelen bij sluiting goed te keuren, heeft de Commissie verzoekster ook gediscrimineerd ten opzichte van ondernemingen waarvoor zulks daarentegen wel is geschied.

Tenslotte merkt zij op, dat de Commissie met de bestreden beschikking een standpunt heeft ingenomen dat duidelijk in tegenspraak is met de beschikking van 12 december 1994, waarin zij de door de Italiaanse Republiek aangeelde steunregeling toelaatbaar had verklaard. Door aldus te handelen, heeft de Commissie het rechtzekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel geschonden en een beschikking gegeven die in tegenspraak is met een beschikking die zij eerder heeft vastgesteld.

(¹) PB nr. L 102 van 19. 4. 1997.

(²) Zie bladzijde 30 van dit Publikatieblad.

(³) Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie van 27 november 1991 tot invoering van communautaire regels voor de steun aan de ijzer- en staalindustrie (PB nr. L 362 van 31. 12. 1991, blz. 57).

Beroep, op 24 april 1997 ingesteld door M. Collins tegen Comité van de regio's van de Europese Unie

(Zaak T-132/97)

(97/C 199/83)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 april 1997 beroep ingesteld tegen Comité van de regio's van de Europese Unie door M. Collins, vertegenwoordigd door V. Akritidis en J. Branton, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Kronshagen, boulevard de la Foire 12.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Comité van de regio's van de Europese Unie, voor zover het heeft verzuimd, verzoeker voor zijn gehele proeftijd plus een maand de in artikel 10, lid 2, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut bedoelde dagvergoeding te betalen;
- verweerder te gelasten, verzoeker voor zijn gehele proeftijd plus een maand de dagvergoeding te betalen, vermeerderd met verwijlinteressen op de voet van 8 % 's jaars vanaf de datum waarop zij verschuldigd werd, min het bedrag van 101 880 Bfr., dat door verweerder aan verzoeker was betaald als dagvergoeding voor de eerste 120 dagen van verzoekers proeftijd; en
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker betoogt, dat hij, na te zijn geslaagd voor een intern vergelijkend onderzoek bij het Comité van de regio's, per 16 april 1996 werd aangesteld als ambtenaar op proef, en de in artikel 10 van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut bedoelde dagvergoeding ontving. Deze vergoeding was beperkt tot de eerste 120 dagen van zijn proeftijd.

Verzoeker voert aan, dat hij overeenkomstig artikel 10, lid 2, onder b), van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut als ambtenaar op proef, recht heeft op de dagvergoeding voor de gehele duur van zijn proeftijd plus een maand.

Dienaangaande stelt verzoeker, dat artikel 10, lid 2, van bijlage VII aldus moet worden uitgelegd, dat elke ambtenaar op proef, ongeacht of hij aanspraak kan maken op de kostwinnerstoelage of niet, recht heeft op de dagvergoeding voor de gehele duur van zijn proeftijd plus een maand. Hij houdt staande, dat deze uitlegging wordt bevestigd door rechtspraak van het Gerecht van eerste aanleg, dat heeft geoordeeld dat de dagvergoeding, voor een ambtenaar op proef, bedoeld is om hem te vergoeden voor de nadelen die voortvloeien uit de onzekere aard van de arbeidsbetrekking, welke onzekerheid tijdens de gehele proeftijd blijft bestaan.

Verzoeker is van mening, dat de uitlegging van het doel van de dagvergoeding door het Gerecht geen enkel verband legt tussen het recht van een ambtenaar op proef op deze vergoeding, en het recht van dezelfde ambtenaar op een kostwinnerstoelage. Hij betoogt dus, dat het Comité, met schending van zijn rechten in het kader van het Ambtenarenstatuut, artikel 10, lid 2, van bijlage VII beperkend en onjuist heeft uitgelegd en toegepast.

Beroep, op 25 april 1997 ingesteld door Kesko Oy tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-134/97)

(97/C 199/84)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 1997 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Kesko Oy, vertegenwoordigd door G. Van Gerven, advocaat te Brussel, en S. Beeston van de Law Society of England and Wales, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Loesch & Wolter, advocaten aldaar, rue Goethe 11.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 19 februari 1997 in de zaak Kesko/Tuko (IV/M.784) nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 20 november 1996 verklaarde de Commissie op grond van artikel 8, lid 3, van de concentratieverordening ⁽¹⁾ de tot stand gebrachte concentratie van verzoekster, een onderneming naar Fins recht, en Tuko Oy onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst. Nadien gaf de Commissie op 19 februari 1997 een nadere beschikking, waarin zij krachtens artikel 8, lid 4, van de concentratieverordening maatregelen gelastte om weer een daadwerkelijke mededinging tot stand te brengen.

Bij op 31 januari 1997 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift (zaak T-22/97 ⁽²⁾) heeft verzoekster krachtens artikel 173 van het EG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking ex artikel 8, lid 3. Met onderhavig beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de beschikking ex artikel 8, lid 4.

Verzoekster voert de volgende middelen aan:

1. De beschikking ex artikel 8, lid 4, dient nietig te worden verklaard, omdat zij slechts geldig is ingeval van een geldige beschikking ex artikel 8, lid 3. Voor zover de beschikking ex artikel 8, lid 3, nietig wordt verklaard, zoals verzoekster heeft gevorderd in haar verzoekschrift van 31 januari 1997, moet de beschikking ex artikel 8, lid 4, automatisch nietig worden verklaard.
2. De procedure die is gevolgd voor de vaststelling van de beschikking ex artikel 8, lid 4, wijkt af van de vroegere praktijk van de Commissie ten aanzien van tot stand gebrachte concentraties, voor zover verzoekster

daarin niet werd toegestaan om binnen een redelijke periode adequate maatregelen voor te stellen om weer een daadwerkelijke mededinging tot stand te brengen. De Commissie heeft daardoor het discriminatieverbod, het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van goed bestuur geschonden. Bovendien heeft de Commissie, door deze wijziging in de praktijk niet te motiveren, inbreuk gemaakt op artikel 190 van het EG-Verdrag.

3. Ingevolge de beschikking ex artikel 8, lid 4, moet de vóór de concentratie bestaande situatie worden hersteld; aldus gaat deze beschikking verder dan nodig is om weer een daadwerkelijke mededinging tot stand te brengen. Door bij voorbaat oplossingen uit te sluiten die niet de status quo ante herstellen, heeft de Commissie de grenzen van haar bevoegdheden uit hoofde van artikel 8, lid 4, van de concentratieverordening overschreden en het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van goed bestuur geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1).

⁽²⁾ PB nr. C 131 van 26. 4. 1997, blz. 17.

Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door Eugénio Branco Lda. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-142/97)

(97/C 199/85)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Eugénio Branco Lda., vennootschap naar Portugees recht, gevestigd te Lissabon, vertegenwoordigd door B. Belchior, advocaat te Vila Nova de Gaia, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Schroeder, van het kantoor Faltz & Associés, rue Heine 6.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie, aan verzoekster meegedeeld bij brief van het Dafse van 24 februari 1997, houdende goedkeuring van de uit hoofde van de bijdrage van het Europees Sociaal Fonds ingediende rekeningen, waarbij is vastgesteld dat door verzoekster ingediende rekeningen niet voor vergoeding in aanmerking komen en waarbij de terugbetaling is gelast van 17 565 320 esc., zijnde 423 507 esc. die haar waren toegekend als voorschotten van het ESF en 17 141 813 esc. wegens nationale bijdragen van de Portugese overheid, en tot vermindering van de bijstand van het ESF tot 30 672 242 esc.;

— de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 31 juli 1987 diende het Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (Dafse) een aanvraag in om bijstand van het ESF voor een opleidingsactie tussen 2 januari 1988 en 31 december 1988. De opleidingsactie werd volledig goedgekeurd bij een beschikking van de Commissie, die verzoekster door het Dafse op 25 mei 1988 werd betekend. Op 12 augustus 1988 ontving verzoekster dan ook een bedrag van 31 095 749 esc. als voorschot van 50 % van de bijstand van het ESF, en 25 441 977 esc. aan bijstand van de Portugese staat. Verzoekster begon de opleidingsactie, voerde deze uit en beëindigde de actie binnen de toegestane periode. Vervolgens diende zij haar verzoek om betaling van het saldo in. Op 17 december 1993 werd verzoekster per brief van het Dafse in kennis gesteld van de beschikking van de Commissie, dat de aanvraag om betaling was goedgekeurd en dat bepaalde door verzoekster ingediende kosten niet voor bijstand in aanmerking kwamen, waardoor de bijdrage van het ESF werd verlaagd. Van deze beschikking van de Commissie ging verzoekster in beroep bij het Gerecht van eerste aanleg (zaak T-85/94). Haar beroep werd gegrond verklaard en het Gerecht verklaarde de bestreden beschikking nietig (arrest van 12 januari 1995) ⁽¹⁾. In plaats van aan dit arrest uitvoering te geven, gaf de Commissie een zelfde beschikking als die welke was nietig verklaard, met de bijzonderheid dat de nieuwe beschikking was gemotiveerd en dat verzoekster voorheen in de gelegenheid was gesteld, haar opmerkingen kenbaar te maken.

Verzoekster betoogt, dat de bestreden beschikking onwettig is en op de volgende gronden nietig moet worden verklaard:

— Schending van het vertrouwensbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel:

Ofschoon de beschikking van de Commissie niet aan een bepaalde termijn gebonden is, had zij niettemin binnen een redelijke termijn moeten worden gegeven. Indien de Commissie had gewild, had zij de thans in geding zijnde beschikking begin 1995 kunnen geven, na de uitspraak van het arrest van het Gerecht van 12 januari 1995. Door haar beschikking eerst veel later te geven, heeft de Commissie het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

— Schending van het recht:

Door de bestreden beschikking zijn Verordening (EEG) nr. 2950/83 ⁽²⁾ van de Raad en Beschikking 83/516/EEG ⁽³⁾ van de Raad geschonden, aangezien verzoekster zich nauwgezet heeft gehouden aan de wetten, verordeningen, richtlijnen, maatstaven en voorwaarden ten tijde van de oorspronkelijke beschikking houdende goedkeuring van de opleidingsactie door de Commissie. De bestreden beschikking maakt voorts inbreuk op

verkregen rechten van verzoekster. Tenslotte is het evenredigheidsbeginsel geschonden.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1996, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 289 van 22. 10. 1983, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 289 van 22. 10. 1983, blz. 38.

Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door G. M. van den Berg tegen Europese Gemeenschap

(Zaak T-143/97)

(97/C 199/86)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 1997 beroep ingesteld tegen Europese Gemeenschap door G. M. van den Berg, wonende te Dalfsen (Nederland), vertegenwoordigd door E. H. Pijnacker Hordijk, advocaat te Amsterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij L. Frieden, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- te verklaren voor recht dat de Gemeenschap gehouden is te vergoeden de schade welke verzoeker heeft geleden en in de toekomst nog dreigt te lijden ten gevolge van het feit dat aan verzoeker, sedert de beëindiging per 23 februari 1985 van de door verzoeker aangegane niet-leveringsverbintenis als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1078/77 van de Raad van 17 mei 1977 een representatieve referentiehoeveelheid is geweigerd om de enkele reden dat verzoeker niet meer geheel of gedeeltelijk over het bedrijf beschikt waarop verzoeker vóór het aangaan van bedoelde niet-leveringsverbintenis melk heeft geproduceerd;
- de Gemeenschap in verband met de door verzoeker geleden schade te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag groot 606 315 Fl. vermeerderd met 8 % per jaar vanaf de datum van indiening van dit verzoekschrift tot aan de dag der algehele voldoening.
- de Gemeenschap te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft in 1986, na verstrijking van zijn SLOM-verbintenis, vrijwillig een ander melkveebedrijf gekocht met de bedoeling om aldaar de melkproductie te hervatten. Naar het definitieve oordeel van de Nederlandse autoriteiten heeft hij ingevolge artikel 3 bis, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1546/88 ⁽¹⁾ evenwel geen aanspraak op een melkquotum. Op grond van de rechtspraak van het Hof acht hij nochtans de Gemeenschap aansprakelijk voor de

dientengevolge geleden en nog te lijden inkomstenderving; zou hij immers ten tijde van de bedrijfsverplaatsing de beschikking hebben gehad over een quotum, dan had hij dit naar zijn nieuwe bedrijf kunnen meenemen.

(¹) Verordening (EEG) nr. 1546/88 van de Commissie van 3 juni 1988 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde heffing (PB nr. L 139 van 4. 6. 1988, blz. 12), zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1033/89 van de Commissie van 20 april 1989 (PB nr. L 110 van 21. 4. 1989, blz. 27).

Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door C. de Keijzer tegen Europese Gemeenschap

(Zaak T-144/97)

(97/C 199/87)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 1997 beroep ingesteld tegen Europese Gemeenschap door C. de Keijzer, wonende te Noordgouwe (Nederland), vertegenwoordigd door E. H. Pijnacker Hordijk, advocaat te Amsterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Frieden, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Gemeenschap te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag groot 118 995 Fl. (d.w.z. het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2187/93), vermeerderd met het bedrag van de schade welke voor verzoeker voortvloeit uit belastingnadeel, geldontwaarding en gederfde rente-inkomsten, met rente ad 8% per jaar over de hoofdsom vanaf 19 mei 1992 tot aan de dag der algehele voldoening;
- de Gemeenschap te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De voornaamste middelen en argumenten komen overeen met die in zaak T-532/93.

Beroep, op 29 april 1997 ingesteld door J. P. W. Vrencken tegen Europese Gemeenschap

(Zaak T-145/97)

(97/C 199/88)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 1997 beroep ingesteld tegen Europese Gemeenschap door J. P. W. Vrencken, wonende te Beek (Nederland), vertegenwoordigd door E. H. Pijnacker Hordijk, advocaat te Amsterdam, domicilie gekozen

hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Frieden, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Gemeenschap te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag groot 120 559 Fl. (d.w.z. het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2187/93), vermeerderd met het bedrag van de schade welke voor verzoeker voortvloeit uit belastingnadeel, geldontwaarding en gederfde rente-inkomsten, met rente ad 8% per jaar over de hoofdsom vanaf 19 mei 1992 tot aan de dag der algehele voldoening;
- de Gemeenschap te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De voornaamste middelen en argumenten komen overeen met die in zaak T-532/93.

Beroep, op 30 april 1997 ingesteld door J. M. M. Bakkers tegen Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-146/97)

(97/C 199/89)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 1997 beroep ingesteld tegen Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen door J. M. M. Bakkers, wonende te Diessen (Nederland), vertegenwoordigd door A. A. M. van Beek, advocaat te Tilburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- te bepalen dat de Europese Economische Gemeenschap schadeplichtig is jegens verzoeker;
- te bepalen dat de Europese Economische Gemeenschap jegens verzoeker aansprakelijk is voor de inkomstschade die verzoeker heeft geleden ten gevolge van de toepassing van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 alsmede de toepassing van Verordening (EEG) nr. 764/89 van de Raad van 20 maart 1989 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 857/84, voorzover in voornoemde verordeningen niet is/was voorzien dat een representatieve referentiehoeveelheid kon worden toegewezen aan SLOM-cessionarissen die in het door de betrokken lidstaat gekozen referentiejaar geen melk hadden geleverd krachtens een verbintenis als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1087/77 van de Raad van 17 mei 1977;
- te bepalen dat verzoeker inkomstschade heeft geleden tot een omvang, bestaande in het verschil tussen enerzijds de inkomsten, waaronder onder meer begrepen de omzet en aanwas terzake zijn veestapel, die hij bij een normale gang van zaken zou hebben behaald

uit de hoeveelheden melk die hij zou hebben geleverd indien hij gedurende het tijdvak van 1 april 1984 (de datum van inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 857/84) en 31 maart 1994 (de datum van het verstrijken van de heffingsperiode 1993/1994) de beschikking zou hebben gehad over de referentiehoeveelheid melk waar hij recht op had en anderzijds de inkomsten die hij gedurende voornoemd tijdvak daadwerkelijk heeft genoten;

- te bepalen dat over de bedragen van de aan verzoeker verschuldigde vergoedingen met ingang van de dag van de uitspraak van uw arrest aan verzoeker dient te worden betaald op de voet van 8 % per jaar, althans op een door uw Hof in goede justitie te bepalen voet, tot aan de dag der algehele voldoening;
- verweerders te veroordelen in de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die in 1982 een SLOM-bedrijf had gepacht waarvan de SLOM-verbintenis afliep op 9 juni 1984, heeft op 18 februari 1994 alsnog een melkquotum toegekend gekregen ingevolge Verordening (EEG) nr. 2055/93⁽¹⁾, waarvan hij echter pas met ingang van de heffingsperiode 1994/1995 gebruik heeft kunnen maken.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2055/93 van de Raad van 19 juli 1993 houdende toewijzing van een aanvullende specifieke referentiehoeveelheid aan bepaalde producenten van melk- en zuivelproducten (PB nr. L 187 van 29. 7. 1993, blz. 8).

Beroep, op 30 april 1997 ingesteld door Champion Stationery Mfg Co. Ltd., Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd. en US Ring Binder Corporation tegen Raad van de Europese Unie
(Zaak T-147/97)
(97/C 199/90)
(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 1997 beroep tegen Raad van de Europese Unie ingesteld door Champion Stationery Mfg Co. Ltd., Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd. en US Ring Binder Corporation, vertegenwoordigd door R. Luff van Van Bael & Bellis, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Loesch & Wolter, advocaten aldaar, rue Goethe 11.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren Verordening (EG) nr. 119/97 van de Raad van 20 januari 1997 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde ringbandmechanismen van oorsprong uit Maleisië en uit de Volksrepubliek China en tot definitieve inning van de voorlopig ingestelde rechten (PB nr. L 22 van 24. 1. 1997, blz. 1);
- de Raad in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Champion Stationery Mfg Co. Ltd. en Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd. vervaardigen in de Volksrepubliek China ringbandmechanismen, die zij verkopen aan een verbonden onderneming in de Verenigde Staten, US Ring Binder Corporation, die ze op haar beurt doorverkoopt naar de Gemeenschap.

Op 20 januari 1997 heeft de Raad bij de bestreden verordening een definitief antidumpingrecht van 39,4 % ingesteld op de invoer uit de Volksrepubliek China, met uitzondering van de importen van World Wide Stationery, waarvoor het definitieve recht 32,5 % bedraagt.

Verzoeksters stellen, dat de Gemeenschapsinstellingen hun niet in de gelegenheid hebben gesteld om hun belangen naar behoren te verdedigen door geen inzage in de stukken te geven voorafgaand aan de vestelling van de definitieve verordening. De vaststelling van een aanzienlijk hoger antidumpingrecht zonder voorafgaande mogelijkheid tot inzage van stukken en zonder mogelijkheid tot het leveren van commentaar, betekent volgens de rechtspraak van het Hof een schending van het fundamentele recht van verzoeksters om te worden geïnformeerd over de feiten en overwegingen op grond waarvan de betrokken instelling voornemens is een beslissing te nemen. De Gemeenschapsinstellingen hebben geen enkele poging gedaan om verzoeksters informatie te verschaffen die ter verdediging van hun belangen relevant was.

Bijgevolg moet de bestreden verordening worden nietig verklaard, aangezien de Gemeenschapsinstellingen in strijd met het Gemeenschapsrecht fundamentele vormvoorschriften hebben geschonden, waardoor de geldigheid van de verordening wordt aangetast.

Beroep, op 5 mei 1997 ingesteld door D. T. Keeling tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)
(Zaak T-148/97)
(97/C 199/91)
(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 mei 1997 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door D. T. Keeling, vertegenwoordigd door Prof. A. A. Dashwood, geïnstrueerd door E. Lewis, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Kronshagen, advocaat aldaar, rue Marie Adelaide 22.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren besluit nr. ADM-97-3 van de Voorzitter van het Bureau van 21 februari 1997 betreffende de organisatie van de Kamers van beroep, zoals herzien op 27 februari 1997, in het bijzonder artikel 2 daarvan; en
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, lid van de Eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) komt op tegen bovengenoemd besluit van de voorzitter van het Bureau van 21 februari 1997.

Het besluit regelt enige aspecten van de organisatie van de Kamers van beroep, die zijn opgericht krachtens artikel 130 van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk.

Volgens verzoeker dient het besluit, in het bijzonder artikel 2 daarvan, nietig te worden verklaard om de navolgende redenen:

1. Artikel 2 van het besluit is in strijd met de artikelen 112, lid 1, en 131, lid 2, van de verordening. Het is dus in strijd met een op de uitvoering van het Verdrag betrekking hebbende rechtsregel in de zin van artikel 173, tweede alinea, van het EG-Verdrag.
2. Het besluit is onwettig omdat de Voorzitter heeft nagelaten twee derde van de leden, die door de Raad van Ministers zijn benoemd, te raadplegen en omdat de leden die zijn geraadpleegd (de voorzitters) onvoldoende tijd is gegund om de aangelegenheid behoorlijk te onderzoeken. Dit gebrek aan adequate raadpleging is aan te merken als een inbreuk op een wezenlijk vormvoorschrift in de zin van artikel 173, tweede alinea, van het EG-Verdrag.
3. Het besluit is niet toereikend met redenen omkleed wat artikel 2 betreft.
4. De voorzitter is niet bevoegd een besluit vast te stellen, waarbij een hiërarchische relatie binnen de Kamers van beroep wordt ingevoerd (zoals hij beoogt te doen in artikel 2, lid 2, van het besluit) of alle leden van de Kamers van beroep te onderwerpen aan het hiërarchische gezag van de vice-voorzitter voor juridische zaken en van de voorzitter zelf. Bijgevolg is artikel 2 nietig wegens onbevoegdheid in de zin van artikel 173, tweede alinea, van het EG-Verdrag.

Doorhaling van zaak T-259/94 ⁽¹⁾

(97/C 199/92)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij

beschikking van 30 april 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak T-259/94: M. Pouzol tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 254 van 10. 9. 1994.

Doorhaling van zaak T-300/94 ⁽¹⁾

(97/C 199/93)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vijfde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 maart 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak T-300/94: H. Maurissen tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 316 van 12. 11. 1994.

Doorhaling van zaak T-115/95 ⁽¹⁾

(97/C 199/94)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 30 april 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak T-115/95: M. Pouzol tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

Doorhaling van zaak T-8/96 ⁽¹⁾

(97/C 199/95)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 april 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak T-8/96: A. Carparelli tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 77 van 16. 3. 1996.